

Curierul Adventist

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

SEPTEMBRIE 2020: SĂ PRIVIM LA CRUCE! + UN MOTOR PEA SCUMP?
+ CÂND SUNT SLAB, ATUNCI SUNT TARE + ATAȘAMENTUL PĂRINTE-COPIL
+ „SE POATE LUA PRADA CELUI PUTERNIC?” + VENIND DIN TOTALITARISM...
+ PROFETII SUSPENDATE + SĂ NU VI SE TULBURE INIMA!



Dreptate. Compasiune. Dragoste.



30 de ani de **ADRA** în România

Curierul Adventist

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-L astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.



Devoțional dimineață



Devoțional seară



Devoțional femei



Devoțional tineret



Studii biblice edițiile: Standard, Instructori, Color;
Comentarii Ellen G. White



MERGEM ÎMPREUNĂ SPRE CASĂ!

1 septembrie – 5 octombrie – perioada de abonare pentru Studii biblice 2021 și pentru materiale devoționale anuale.

Alege ce ți se potrivește și bucură-te în fiecare zi de o întâlnire specială cu Scriptura!

Oferă un abonament cadou, celor dragi! Sigur îți vor mulțumi. Vino să umblăm în fiecare zi cu Dumnezeu prin Cuvânt!

Formularele pentru abonare le găsești în Studiile biblice pe trimestrul IV, la responsabilul cu literatură din biserica ta sau direct pe site-ul www.viatasanasanate.ro/abonamente.

Mai întâi, Biblia

Din primul trimestru al anului 2021, la Școala de Sabat, copiii vor studia lecțiile din seria *Mai întâi, Biblia* (My Bible First), publicate și distribuite de Editura Viață și Sănătate.

Primii pași (0-3 ani)

Povestiri biblice: Cu ajutorul unor ilustrații foarte frumoase, textele din acest ciclu de un an evidențiază principalele episoade din istoria biblică.



Grădiniță (4-6 ani)

Lecțiile mele din Biblie: Povestirile inspirat scrise, parte a unui ciclu de trei ani, prezintă în ordine cronologică evenimente din cadrul marii lupte și al planului de mântuire, de la Geneză la Apocalipsa.



Primară (7-9 ani)

Biblia, pe primul loc: Special concepute pentru cititorii începători, aceste lecții încurajează studiul personal. Pe parcursul a trei ani, școlarii își vor amplifica și lărgi cunoștințele despre marea luptă și planul de mântuire.



Juniori (10+ ani)

Ce spune Biblia: Temele acestui ciclu de trei ani acoperă toate cărțile Bibliei. Sunt explicate semnificația sanctuarului, profețiile din Daniel și Apocalipsa, dar și apostazia, perioada Reformei protestante și apoi începuturile adventiste.



Adoleșcenți (14+ ani)

Contra curentului: Se oferă răspunsurile clare ale Bibliei la principalele subiecte de actualitate cotidiană – cunoștințe esențiale tinerilor ca să poată face față curentului lumii postmoderne.



Anul XCVII, SEPTEMBRIE 2020. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szasz; Consultanți: Aurel Neațu, Georget Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Ristea, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725



SĂ PRIVIM LA CRUCE!

Adevăratul creștin este cel care și-a făcut popas la cruce. Gândurile lui, faptele lui, sentimentele lui, dorințele lui – întreaga lui viață – vor fi modelate de acest eveniment.

În aglomerația Londrei, se pierde o fetiță. Este găsită de un polițist, care o duce la secție. Fetița speriată plânge, nu-și cunoaște nici adresa și, implicit, nu știe drumul spre casă. Se încearcă o identificare a zonei prin prezentarea unor repere. „Locuiești în zona clădirii Parlamentului, acolo unde bate cea-sul?!” Nicio reacție pozitivă. Alte repere, alte încercări... fetița continuă să plângă. „Piața Trafalgar cu coloana aceea înaltă, Catedrala Sfântul Petru, cu o cruce mare sus?!” Aici fetița face ochii mari și spune: „Duceți-mă până la cruce, iar de acolo știu să merg acasă.” Să căutăm și noi punctul de reper – crucea – al oricărui om doritor să ajungă la adevărata casă – căminul ceresc.

Leviticul 13:9-13: „Când se va arăta o rană de lepră pe un om, să fie adus la preot. Preotul să-l cerceteze. Și, dacă are pe piele o umflătură albă, dacă umflătura aceasta a făcut ca părul să albească și în umflătură este și o urmă de carne vie, atunci pe pielea trupului omului acestuia este o lepră învechi-tă: preotul să-l declare necurat. Să nu-l închidă, căci este necurat.



Dacă lepra va face o spuzeală pe piele și va acoperi toată pielea celui cu rana, din cap până în picioare, pretutindeni pe unde-și va arunca preotul privirile, preotul să-l cerceteze și, dacă va vedea că lepra a acoperit tot tru-pul, să declare curat pe cel cu rana; fiindcă s-a făcut toată albă, el este curat.”

Pasajul pare inadecvat și controversat cel puțin din două motive. În pri-mul rând, parcă nu vorbește nimic despre cruce. În al doilea rând, este curi-os tratamentul diferențiat al celor doi. Să ne imaginăm simțămintele pe care le încercau cei doi pe când se apropiau de ușa cortului.

Primul – „am doar o pată”, nu cred că poate fi o așa mare problemă. Sunt convins că voi fi liber. Surpriză însă, sentința este „necurat”. Să nu fie închis pentru că o nouă probă este inutilă. Pentru al doilea, acoperit în întregime, surpriza e și mai mare: este considerat curat, este liber.

Lepra este simbolul păcatului. Este posibil ca cineva cu totul acoperit de păcate să fie declarat curat?! Este drept ca unul care s-a străduit să se curețe

CUPRINS

3 Editorial

Emil Jigău
Să privim la cruce!

5 ADRA

Robert Georgescu
ADRA România la 30 de ani –
Raport de activitate
Daniel Bota
Serviciile superioare
Ovidiu Burbulea
Trei decenii ADRA Moldova
Gabriel Ișvan
Implicare binecuvântată
George Sbirnea
Cei mai neînsemnați
Ioan Feler
Cu treizeci de ani în urmă...
Bogdan Vlad
Secretele consecvenței

13 Sănătate

Constantin Dinu
Un motor prea scump? (II)

16 Spiritual

Lorand Balla
Când sunt slab, atunci sunt tare

19 Biografii

Nadia și Victor Safta
Gabriel Voinea

21 Educație

Costel Gogoneață
Atașamentul părinte-copil

22 Reflecții

Emilian Niculescu
O paralelă profetică semnificativă

24 Spiritual

Ștefan Radu
„Se poate lua prada celui puternic?”

26 ASUP

Ioan Orban
Venind din totalitarism spre
democrație...

27 Teologie

Florin Lăiu
Profeții suspendate (I)

30 De la inimă la inimă

Aurel Neațu
Să nu vi se tulbure inima!

31 Pagina copiilor

Alina Chirileanu
Bunătăți în Biblie



și mai are doar câteva pete, câteva retușuri de făcut, să fie considerat necurat și lepădat?! Cum apreciem o astfel de judecată?!

Isaia 1:18: „Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.”

Dumnezeu ne propune cel mai avantajos schimb: în schimbul inimii mele cât mine, dragostea Lui cât cerul, cât propria Sa viață. Cei care își simt nevrodnicia vor fi mult mai receptivi la darul Său. În locul unei vieți pierdute, plină de suspine, primim trupul Său, neprihănirea Sa.

Să remarcăm că în Leviticul 13 se vorbește despre preot, sanctuar, cercetare. Aici este speranța pentru păcătos, aici primește cazul rezolvare. Aici este sângele curățitor, aici este speranță pentru cel care recunoaște că, din tălpi și până în creștet, este plin de lepră. Aici suntem declarați neprihăniți, aici se produce minunea. Aici este crucea – punctul de reper.

Minunea crucii este că nu vindecă doar petele, ci un trup acoperit în întregime. Diavolul a spus că nu este posibil ca un om luat din drojdia păcatului să devină candidat pentru nemurire. Crucea spune că este posibil.

Aici este speranță nu după calculele omenești – am doar câteva pete –, ci după calculele divine – cel care recunoaște că, din tălpi și până în creștet, este lepră. Judecata nu este decât pentru aceia care nu au acceptat minunea. Nimeni să nu spună: „Eu sunt prea păcătos.”

Evrei 8:1: „Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare-Preot care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri.” Să privim spre cruce, acesta este „punctul cel mai însemnat”. De ce? Pentru că, dacă nu l-am avea, am pieri în lepră.

Este prezentă crucea aici? Da, deci drumul spre casă este sigur. De aici Îl vom vedea pe Tatăl, care ne așteaptă. Adevăratul creștin este cel care și-a făcut popas la cruce. El nu știe altceva, nu privește altundeva.

Pastorul Wilhelm Moldovan a fost chemat de multe ori să dea socoteală pentru credința lui în fața autorităților. Într-o ocazie, ofițerul, obosit de verticalitatea lui, i-a spus: „Dumneata ai fi bun, dar nu știi decât una și bună – religia.” W. Moldovan a răspuns: „Unui orb i s-a transplănat un ochi de pisică, dar cu el nu privea la cel cu care vorbea, ci la gaura șoarecelui. Eu sunt fericit că Dumnezeu mi-a dat doi ochi care privesc în același loc – la cruce.” ■

Emil Jigău, trezorier, Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România



ADRA

1990–2019

1
DUMNEZEU30
ANI325
CASE1 059
PROIECTE8 134
PARTENERI8 201
SPONSORI114 126
VOLUNTARI1 092 427
BENEFICIARI14 723 648
DOLARI

**DUMNEZEU NE
PROPUNE CEL
MAI AVANTA-
JOS SCHIMB: ÎN
SCHIMBUL INIMII
MELE CÂT MINE,
DRAGOSTEA LUI
CÂT CERUL, CÂT
PROPRIA SA
VIAȚĂ. CEI CARE
ÎȘI SIMT NEVRED-
NICIA VOR FI
MULT MAI RECEPTIVI
LA DARUL
SĂU. ÎN LOCUL
UNEI VIEȚI PIER-
DUTE, PLINĂ DE
SUSPINE, PRIMIM
TRUPUL SĂU,
NEPRIHĂNIREA
SA.**

ADRA ROMÂNIA LA 30 DE ANI – RAPORT DE ACTIVITATE

Isus, exemplul nostru

Adusă la existență de Dumnezeu, ADRA lucrează în favoarea persoanelor care se confruntă cu sărăcia, sau care se află în situații vulnerabile. Prin programele sale specifice, ADRA are ca obiectiv determinarea unor schimbări pozitive și adecvate, prin crearea de parteneriate și prin acțiuni responsabile în vederea atingerii scopului propus. Lucrarea de a-i ajuta pe săraci e dată bisericii din toate veacurile, pentru ca membrii ei să poată dezvolta simpatie și iubire, astfel încât să poată da pe față înaintea altora puterea Evangheliei lui Isus Hristos. El a folosit mai mult timp pentru vindecarea bolnavilor decât pentru predicarea Evangheliei. Suntem învățați de exemplul Domnului Hristos că adevăratul scop al vieții este slujirea altora.

În perioada 1990–2019, activitatea socială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România a înregistrat **asistarea a peste 1 092 427 persoane** prin intermediul a **1 059 proiecte** din portofoliul ADRA România. Implementarea cu succes a acestor proiecte a fost posibilă cu sprijinul a **111 126 voluntari** activi și a **8 134 parteneri**, care au fost alături de noi spre binele semenilor, coordonați din toată inima de echipa ADRA de la biroul central și de responsabili și coordonatorii ADRA din cele 6 regiuni de implementare. Suntem conștienți de faptul că ajutorul material și financiar în implementarea proiectelor desfășurate nu este de neglijat, astfel că, în perioada celor 30 de ani, ne-am bucurat de susținerea celor **8 201 sponsori** cu inimă mare. Prețuirea noastră și răsplata de sus!

Dumnezeu este PARTENERUL nostru nevăzut.

Credem că în tot ceea ce am desfășurat, prin realizarea contractelor de sponsorizare și a protocoalelor de colaborare încheiate, prin campaniile de informare, de conștientizare și de strângere de fonduri, prin concerte, seminare, workshopuri, conferințe, tabere, emisiuni televizate sau radiofonice pentru proiectele implementate, prin articole de promovare a cazurilor sociale, în presa scrisă sau online, în toate cele văzute și nevăzute, cunoscute și necunoscute, am avut un PARTENER de nădejde, care niciodată nu ne-a uitat.

Dreptate. Compasiune. Dragoste.

Începând cu anul 1990, Agenția Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor – ADRA România – se implică în special în proiecte de dezvoltare de care beneficiază întreaga populație. Conducându-se în proiectele asumate după mottoul „Dreptate. Compasiune. Dragoste.”, ADRA România aduce bucurie și speranță în viețile beneficiarilor prin promovarea unui viitor mai bun, a valorilor și a demnității umane. Furnizor de servicii sociale acreditat, ADRA România face parte din rețeaua **ADRA Internațional**, organizația umanitară globală a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, una dintre cele mai răspândite organizații nonguvernamentale din lume, având **birouri în 118 țări din lume**, lucrând activ pentru toate statele existente și conducându-se după o filosofie care îmbină compasiunea cu spiritul practic, adresându-se oamenilor în nevoie, fără să facă deosebiri de ordin rasial, etnic, politic sau religios, cu scopul de a sluji umanității astfel încât toți să conviețuiască așa cum Dumnezeu a plănuț. ■

Robert Georgescu, director executiv ADRA România

ÎN SLUJBA
SEMENILOR
ROBERT
GEORGESCU



ADRA ROMÂNIA ADUCE
BUCURIE ȘI SPERANȚĂ
ÎN VIEȚILE BENEFICI-
ARILOR PRIN PROMO-
VAREA UNUI VIITOR
MAI BUN, A VALORI-
LOR ȘI A DEMNITĂȚII
UMANE.



SERVICIILE SUPERIOARE



**ADRA ESTE
MAMĂ PENTRU
MULȚI ORFANI,
SPRIJIN PENTRU
MULTE VĂDUVE,
MENTOR PEN-
TRU MULȚI
DINTRE CEI
FĂRĂ DIRECȚIE.
ADRA ESTE BU-
CURIA CELOR
ÎNTRISTAȚI,
ZÂMBETUL CE-
LOR CU PUȚINE
MOTIVE PEN-
TRU A ZÂMBI,
SENSIBILITATEA
ÎNTR-O LUME
TOT MAI PUȚIN
SENSIBILĂ.**

Cu siguranță că fiecare dintre noi a auzit de Serviciile secrete, nu-i așa? Dar de Serviciile superioare ați auzit? Dacă Serviciile secrete se ocupă, printre altele, cu a scotoci în intimitatea persoanei pentru a găsi fapte reprobabile și a le expune public, Serviciile superioare își propun să ne pună în valoare și să adauge valoare semenilor.

Serviciile superioare, așa cum ți-ai dat seama, nu reprezintă o instituție a statului, ci un mod de gândire și comportament care are ca scop punerea celui alt într-o lumină favorabilă. Dacă vrei, Serviciile superioare înseamnă „arta de-a influența sentimentele, gândurile și acțiunile celorlalți” în vederea încântării lor.

„În Iope, era o ucenică numită Tabita, nume care în tâlmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii” (Faptele 9:36). Tabita era una dintre acele persoane al căror rost în viață este de a contribui la rostul vieții altor oameni. Ea este cea care îți îmbogățește trăirea, ale cărei fapte sunt faceri divine și a cărei moarte pune în mișcare o cetate întreagă, un protest cuminte pentru viață.

ADRA România calcă pe urmele Tabitei, onorând activ și cu adânc respect memoria acestei femei deosebite. Ea a trăit cu noblete pentru excelența unor neînsemnați frați și surori ai Celui mai mare Făcător de bine dintre oameni, Domnul Isus Hristos.

Deși Tabita de acum două mii de ani se odihnește, faptele ei o urmează și azi prin fiecare intervenție ADRA în viețile semenilor noștri. ADRA înseamnă pentru unii șansa la o altfel de viață, o viață care se desprinde de sărăcie și promite un orizont nesperat al binelui. Pentru alții, ADRA este „visul la cheie”, visul care face căminul mai frumos, mai fericit. ADRA este mâna neobosită care se apleacă să-i ridice pe cei căzuți în deznădejde, mâna întinsă cu hrană pentru cei lipsiți și flămânzi. ADRA este mângâierea sufletelor care știu prea puțin ce înseamnă o vorbă bună, o atingere iubitoare. ADRA este cea care îmbracă, adăpostește, salvează, îi caută pe cei necăuți, cea care astâmpără nu doar setea trupului, ci și pe cea a sufletului. ADRA este mamă pentru mulți orfani, sprijin pentru multe văduve, mentor pentru mulți dintre cei fără direcție. ADRA este bucuria celor întristați, zâmbetul celor cu puține motive pentru a zâmbi, sensibilitatea într-o lume tot mai puțin sensibilă, brațele deschise pentru mulți dintre cei respinși.

De 30 de ani, ADRA România seamănă frumosul, binele, adevărul, dreptatea, dragostea, altruismul și bunătatea printre oameni. De 30 de ani, ADRA România cucerește inimi pentru inimi, aduce suflete care să bată pentru alte suflete, mâini care să prindă cu putere alte mâini mai firave.

După 30 de ani, ADRA România respiră oxigenul miracolului de acum 2 000 de ani și inspiră



Ion Buciuman
DIRECTOR
1990-1995

ADRA este o mare școală în care înveți să prețuiești oamenii nu după ceea ce au ei, ci după ceea ce au nevoie și după ceea ce ai putea face pentru ei.



Viorel Dima
DIRECTOR
1995-2000

„Mami, a venit un înger!” a strigat un copil, fericit că vor avea ce pune pe masă, când a văzut că vine voluntarul ADRA. Și avea dreptate! ADRA este trimisul Cerului pentru cei în nevoie. Ajută acolo unde și alții pot ajuta, dar într-un mod inovativ, oferind noi soluții și modalități. ADRA aduce speranță și aduce viitorul în prezent. ADRA este reprezentativă pentru sprijinul comunității adventiste de ziua a șaptea.



Emil Jigău
DIRECTOR
2000-2005

ADRA este o idee bine-cuvântată de Dumnezeu căreia i-a venit timpul. Misiunea ADRA este punerea în practică a Cuvântului lui Dumnezeu. Singura religie ce face diferența este aceea care este pregătită să își pună în picioare cizmele de lucru și să își murdărească mâinile de noroi. ADRA este în mișcare și continuă direcția ascendență ca oriunde merge să aducă speranță, vindecare, o nouă viață celor înfomețați, străini, bolnavi și prizonieri. ADRA este evanghelia în cizme de lucru, care poate să transforme lumea.



Echipa ADRA

suflete pentru a fi deopotrivă un Petru, agenți ai învierii binelui, dar și o Tabita, agenți ai binefacerii dezinteresate. Tabita trăiește să ofere și ea oferă atâta timp cât există un Petru care să aducă viață peste ea.

ADRA România, în floarea vieții, este înconjurată azi de chipuri inocente de copii sărmăni, de mame abuzate care au primit un adăpost, de familii care au primit un acoperiș deasupra capului, de tineri care au pornit mai îndrăzneț spre visul lor, de adolescenți care au primit îndrumări pline de dragoste pentru a face față noii etape din viață, de cei îmbrăcați, de cei cărora li s-a făcut

dreptate pentru că au avut pe cineva care să vorbească pentru ei. Toți aceștia și foarte mulți alții stau mărturie pentru lume că ADRA trebuie să trăiască, iar atelierele ei, șantierul ei, clasele ei, adăposturile ei și toate celelalte domenii ale binelui trebuie să-și continue mersul sprinten al dragostei spre toți aceia care au mare nevoie de ea.

ADRA România nu este formată doar din angajații ei. ADRA suntem noi toți. Eu și tu suntem ADRA. ■

Daniel Bota, responsabil ADRA Banat și Crișana



Cornel Roman
DIRECTOR
2005–2009

A fost o mare provocare și un privilegiu pentru mine să fac parte, pentru o vreme, din familia ADRA.

Am învățat aici multe lecții de creștinism practic și am văzut cum necazul oamenilor se transformă în binecuvântare. Să fii acolo unde este o nevoie, să o poți împlini prin solidaritate și intrajutorare, iată esența unei vieți trăite cu sens. ADRA mi-a schimbat viața. Îmi place să cred că tot mai mulți oameni vor fi motivați și transformați de acest tip de misiune.



Sorin Goleanu
DIRECTOR
2009–2014

În anii de activitate la ADRA România am avut bucuria ca, împreună cu o echipă tânără de colegi,

să putem vedea modul minunat în care Dumnezeu ne-a susținut și ne-a ajutat să fim de folos semenilor noștri aflați în nevoie. Cele două cuvinte care au marcat lucrul nostru în echipă au fost „dezvoltare” și „sinergie”. Lăudat fie Dumnezeu pentru toate!



Robert Georgescu
DIRECTOR
2014 – prezent

Ținta vieții Întemeietorului creștinismului a fost să-i facă pe alții fericiți. Nu există obiectiv mai

măreț decât acesta. Prin excelență, ADRA este echipa în care, în modul cel mai practic, poți experimenta stilul acesta de viață.

Slujiți umanității astfel încât toți să conviețuiască așa cum Dumnezeu a plănuț.

TREI DECENII ADRA MOLDOVA



Trei decenii reprezintă un timp suficient de lung în care să se așeze pe axa timpului războaie, revoluții, calamități naturale, sărăcie, foamete, boală și încă multe alte evenimente generatoare de suferințe umane.

Scriptura ne prezintă un Dumnezeu care nu a putut rămâne nepăsător în fața nenorocirii, un Dumnezeu care S-a implicat ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre” (Matei 8:17). Mai mult decât atât, Noul Testament descoperă grija Mântuitorului de a preveni suferința care ne bulversează existența: „Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ai vrut! Iată că vi se lasă casa pustie” (Matei 23:37,38).

Când apostolul Pavel spune: „Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng” (Romani 12:15), ne amintește că Domnul așteaptă să manifestăm compasiune și El Însuși descrie postul, ca formă de închinare, prin cuvintele: „Dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug; împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acopere-l și nu întoarce spatele semenului tău” (Isaia 58:6,7).

ADRA reprezintă una dintre formele concrete prin care Biserica Adventistă a ales să slujească, dovedind prin aceasta că a înțeles planul lui Dumnezeu cu ea și urmează modelul Domnului Hristos, care „interacționa cu oamenii ca Unul care le dorea binele, le arăta compasiune, îngrijea de nevoile lor și le câștiga încrederea, apoi le spunea: «Urmați-Mă!»” (Ellen G. White, *Divina vindecare*).

Trei decenii au însemnat foarte multe intervenții ADRA pe meleagurile Moldovei, însă nu cred că vreun om poate să prezinte o listă completă a acestora (deși, sigur, în Cer există una). Au fost construite case, s-au oferit alimente, au fost tratate boli prin demersurile ADRA, sute de copii au putut merge la școală, au fost reclădite speranțe după inundații sau incendii, s-au plantat grădini roditoare. Sunt atâtea locuri unde oamenii au avut prejudecăți legate de biserica noastră, dar, în urma proiectelor ADRA, mulți au ajuns să vadă și să accepte realitatea.

În primăvara anului 2019, un frate pastor făcea apel către ADRA Moldova pentru rezolvarea cazului unei familii de unde din zona Roznovului. Această familie cu opt copii minori locuia într-un grajd. Cu un an înainte fusese ajutată o altă familie, tot cu opt copii, care locuia într-o casă ca un grajd, dar cea de-a doua ocupa chiar un grajd, situat pe marginea unui pârâu. Două paturi de scânduri, o masă și o sobă de lut, iar hainele erau ținute în pod. Vara anului trecut a adus cu ea și inundații care au distrus totul și au lăsat familia fără nimic. Frățietatea din diaspora românească a făcut din nou un efort și un sacrificiu extraordinar: deoarece nu găseam teren pentru construcție s-a cumpărat o casă zidită relativ recent și cu utilitățile caracteristice zonei. Am avut cu toți mulțumirea că zece suflete au un pat în care doarmă, un loc în care să se spele și pot să se așeze împreună în jurul unei mese, privindu-se în ochi.



În cei treizeci de ani, sunt sigur că au fost nenumărați oameni implicați în fapte de slujire: unii prinși oficial în structurile ADRA, alții voluntari, știuți sau neștiuți de noi, dar cunoscuți de Domnul, care i-a îndemnat prin Duhul Său. Cred că ADRA este ca Biserica Domnului: o parte la vedere și cealaltă, poate cea mai mare, invizibilă, dar cu brazde adânci sub plugul ei. Mii de mâini întinse, mii de zile de muncă depusă, mii de euro puși în „banca Cerului”, mii de planuri, frământări sau nopți nedormite în căutare de soluții, toate sunt înregistrate cu credincioșie de îngerul raportor care a vegheat ADRA în acest timp.

Doamne, fă-le Tu parte de răsplătirea Ta! ■

Ovidiu Burbulea, responsabil ADRA Moldova și Bucovina

IMPLICARE BINECUVÂNTATĂ



Cred că toți cititorii au auzit povestirea în care cineva se plimba pe plaja pe care erau mii de stele-de-mare eșuate și încerca să salveze cât de multe putea, aruncându-le în apă. Altcineva, văzându-l, i-a spus: „La ce bun atâta efort? Arunci câteva zeci de stele-de-mare în apă, dar tot rămân mii pe plajă!? Pe cine ajută efortul tău?” Iar omul, milos, cu o stea-de-mare în mână, a răspuns: „Pe aceasta cu siguranță o ajută!”

Suntem înconjurați de suferință, de parcă principiul al doilea al termodinamicii, care spune că orice sistem închis tinde să se dezorganizeze, s-ar aplica mai ales la viața societății în ansamblul ei. Atunci când credem că eforturi inimaginabile de rezolvare a anumitor probleme legate de sărăcie, de neputință, de injustiție socială etc. ar trebui să-și arate rezultatele, o nouă nenorocire (cum ar fi criza mondială COVID-19 sau explozia neașteptată din Beirut) lovește societatea și parcă face ca eforturile depuse deja să fie anulate.

Îmi plac însă cuvintele Mântuitorului, care ne arată și o altă realitate: „Luați seama la ce auziți. Cu ce măsură veți măsura, vi se va măsura și vi se va da și mai mult” (Marcu 4:24). Îmi place accentul de la sfârșitul îndemnului: vi se va da și mai mult din măsura implicării; adică, cine face binele, chiar dacă binele pare mic, memoria lui Dumnezeu nu scapă nimic și va răspunde cu răsplătirea Sa, adăugând și mai mult. La fel și în ceea ce privește nepăsarea și indiferența: acolo unde există și se manifestă, Dumnezeu va amplifica răspunsul Său negativ.

Suntem la momentul aniversar: 30 de ani de activitate ADRA în România, adică 30 de ani de când brațul lucrării umanitare a Bisericii Adventiste se

manifestă în mod liber și oficial. Suntem în cadrul descris mai sus, între impresia că eforturile binelui par a fi mai tot timpul înghițite de răul mereu în creștere, dar și de faptul că binele făcut salvează o viață pentru care Hristos S-a jertfit.

În Conferința Muntenia, activitatea ADRA salvează și schimbă vieți atât în rândul beneficiarilor, cât și în rândul sutelor de voluntari implicați. Proiectul „Casa ADRA”, care oferă adăpost, consiliere și reorientare profesională pentru femeile supuse abuzului domestic, proiect desfășurat doar pe teritoriul Conferinței Muntenia și în parteneriat cu Primăria și Poliția Capitalei de peste 10 ani, arată împreună-simțire cu persoane aflate în serioase dificultăți, dar și credibilitatea câștigată de ADRA în fața autorităților statului. Astfel, ADRA aduce împreună pentru o cauză nobilă, alături de conceptul „adventist”, oameni, agenții, firme și instituții, care nu ar putea fi câștigate altfel în armata Binelui. Cu siguranță, mulți dintre cei peste 100 de copii cuprinși anual în programul „Vreau la Școală” vor rămâne pe mai departe fideli Binelui, pe care vor avea obligația morală să-l facă. O viață mai curată este o viață mai sănătoasă și o invitație ca și mintea, inima, sufletul să intre într-un altfel de proces de igienizare – mai bun, mai trainic. Membrii celor peste 20 de familii beneficiare ale programului „Igienă pentru toți” și cei ale celor 25 de familii care în ultimii 4 ani au primit în dar o casă prin programul „În sfârșit acasă” sunt martori activi în acest sens. Un alt proiect unic, desfășurat prin finanțare europeană în parteneriat cu Primăria din Babadag, prin care, timp de peste 14 luni, peste 80 de persoane defavorizate au parte zilnic de o masă caldă, consiliere psihologică și asistență socială, arată că ADRA și-a câștigat un nume bun, care deschide uși și oportunități de slujire. Cu acest nume bun au bucuria să se asocieze sutele de voluntari, majoritatea dintre ei membri ai Bisericii Adventiste. Numai proiectul „De la mână la mână”, desfășurat în parteneriat cu Depozitul de Banane, Magazinul Social Somaro și Banca de Alimente, oferă la peste 7 000 de beneficiari alimente distribuite de peste 200 de voluntari, iar printre aceștia regăsim avocați, medici, profesori, asistenți medicali, pastori sau pur și simplu oameni iubitori de semenii.

Îmi place acest ultim tablou prezentat, pentru care spunem: Mulțumesc ADRA că ne oferi posibilitatea de a asocia oameni atât de diferiți în proiecte semnificative pentru a ajuta semenii, aceia pentru care Hristos S-a jertfit. În același timp, dacă rămânem prin susținerea noastră aproape de ADRA, îi facem astfel și urarea de a-și continua activitatea cât mai mulți ani, până la venirea Mântuitorului nostru, Domnul Isus Hristos! ■

Gabriel Ișvan, responsabil ADRA Muntenia și Dobrogea



CEI MAI NEÎNSEMNAȚI



Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.” (Matei 25:40)

Motivată de cuvintele Domnului Isus și călăuzită de îndemnurile apostolului Pavel de a nu-i uita pe săraci, activitatea de binefacere este un act de responsabilitate creștină pe care orice credincios îl poate îndeplini. În acest sens, ADRA a devenit o poveste frumoasă cu și despre oameni, unii care dăruiesc, alții care se implică pentru ca darurile să ajungă la cei în nevoie și „neînsemnați” care așteaptă să fie ajutați, pentru ca, într-un final, toți să se bucure, fiind impliniți și binecuvântați.

Așadar, ADRA este despre mâini întinse și inimi sensibile aplecate spre nevoile unei lumi prea materialiste, o chemare spre uitarea de sine și orientarea spre cei de lângă noi, asemenea lui Isus, care se preocupa de semenii Săi și le făcea bine, aducând alinare peste inimile triste și lumină peste umbrele din viața oamenilor. În acest sens, activitatea de binefacere din Oltenia a cunoscut o dinamică permanentă și a antrenat mulți voluntari care, pe teren, au contribuit la implementarea unor proiecte atât de benefice în vremuri de pandemie.

Privind la timpul care a trecut, putem să vedem rezultatul binecuvântării Cerului în dinamica lucrării de susținere și ajutorare a celor cu nevoi specifice din Conferința Oltenia. Fie că a fost vorba de construirea sau repararea unei locuințe, de sprijinul acordat copiilor cu rezultate bune la învățătură, sau persoanelor cu nevoi stringente, ne-am bucurat de colaborarea și susținerea ADRA. De asemenea, în fiecare demers din zona noastră am primit sprijinul voluntarilor și al celor dornici să contribuie cu susținere financiară la realizarea proiectelor derulate. Amintim câteva dintre acestea:

- **„Vreau la școală!”** – un proiect destinat copiilor care provin din familii fără posibilități materiale și au rezultate bune la învățătură. Ajutorul acordat este sub formă de rechizite școlare, produse de igienă personală și alimente de bază, lunar, pe toată perioada anului școlar. În multe din cele 59 de situații din Oltenia,

ne-am adresat unor copii aflați în familii monoparentale sau chiar unor copii aflați în grija exclusivă a unui bunic sau a unei rude binevoitoare. Dorința lor de a învăța, și încă foarte bine, merită să fie împlinită, unii dintre ei dovedind o dedicare totală ce s-a evidențiat la sfârșitul anului școlar prin rezultate foarte bune la învățătură.

- **„Sprijin pentru fiecare”** – un proiect destinat persoanelor sau familiilor cu nevoi stringente. În general, beneficiarii sunt familii vârstnice ce trăiesc în singurătate, sau familii numeroase cu venituri insuficiente. Am descoperit că în plin secol XXI există încă locuințe nebransate la rețeaua de curent electric. Din cauza veniturilor foarte mici a ajuns în această situație o familie cu șase copii din județul Gorj. ADRA a intervenit și a montat un panou electric solar, aducând astfel lumină în viața copiilor, care se bucură acum de normalitate.

- **„În sfârșit, acasă!”** – acest proiect a vizat familii nevoiașе aflate în imposibilitatea de a-și împlini această nevoie prin forțe proprii, sau familii afectate de evenimente nedorite. S-a oferit sprijin cu materiale de construcție, dar și mână de lucru prin bunăvoința unor voluntari din bisericile noastre.

- **„Sprijin umanitar COVID-19”**, inițiat de ADRA România și coordonat de pastori, a sprijinit în timpul pandemiei de anul acesta, exact atunci când era nevoie, cu produse alimentare și de igienă, peste 120 de familii din toată Oltenia. Un aport însemnat a fost reprezentat de implicarea voluntarilor care, echipați cu mască și mănuși, au mers acolo unde era nevoie cea mai mare.

- **„Step by step in business” și „Start la antreprenoriat”**, proiecte inițiate de ADRA în parteneriat cu alte instituții, finanțate cu fonduri europene, prin care s-a oferit cadru de instruire și formare pentru tineri antreprenori. Proiectele reprezentative au primit finanțare pentru desfășurarea unei afaceri, iar acum zeci de tineri din zona Olteniei și-au găsit drumul spre un viitor profesional promițător.

Anul acesta, la împlinirea a 30 de ani de activitate ADRA în România, mulțumim Domnului, sponsorilor, pastoriei și voluntarilor care s-au implicat pentru a aduce o licărire de speranță și bine în viața oamenilor cu situații materiale precare și ne rugăm ca Dumnezeu să ne conducă mai departe spre împlinirea misiunii noastre. ■

George Șbirnea, responsabil ADRA Oltenia



CU TREIZECI DE ANI ÎN URMĂ...



Mi-ar face plăcere să stau cu tine la masă, lângă un pahar de vorbe calde, și să vorbim despre noi... să îți mulțumesc că îți iei timp să citești articolul meu și să-mi spui ce înseamnă pentru tine dăruirea. Și știi ce mi-ar mai plăcea? Să avem trei invitați: Agoya Robert, Emmanuel Sharpulo și Boss Kayamba. Din păcate însă, acest lucru nu este posibil. Dacă noi doi ne-am putea întâlni într-un fel sau altul, de ceilalți trei ne mai poate lega doar speranța învierii la venirea lui Isus pe norii cerului. Am învățat în toți anii mei de slujire că ADRA înseamnă a sacrifica timp, resurse financiare, energie etc. Dar acești trei oameni, în munca lor pentru ADRA, au sacrificat totul. TOTUL, scris cu litere mari și cu sânge în loc de cerneală.



Agoya Robert, lucrător ADRA în Sudanul de Sud, se îndrepta spre locul de muncă după ce, grăbit fiind, și-a vizitat soția internată în spital cu complicații medicale destul de grave. Un grup înarmat, neidentificat până în ziua de astăzi, a tras spre mașina lui Agoya și l-au omorât pe loc. Totul s-a întâmplat cu câțiva ani în urmă, pe 24 aprilie 2018.

Emmanuel Sharpulo, directorul ADRA din Liberia, împreună cu Lund Kaare, directorul ADRA din Norvegia, și Musa Kita, șoferul mașinii, au fost împușcați mortal în timp ce se îndreptau spre centrul de refugiați construit de misiunea ADRA din Norvegia, la granița dintre Liberia și Coasta de Fildeș. Cei trei nu putuseră să stea nepăsători știind

că sunt peste 2 500 de refugiați în zonă, în timp ce mai bine de 8 000 de locuitori au trebuit să își părăsească locuințele din cauza conflictelor violente. Totul s-a întâmplat cu ani în urmă, pe 28 februarie 2003.

Boss Kayama, originar din Republica Democrată Congo, se întorcea de la construcția unui adăpost pentru sărmanii din țara lui, când mașina în care era a fost oprită de un grup înarmat, iar el a fost obligat să coboare. Bătut până aproape de inconștiență, Kayama a reușit să se târască până în cel mai apropiat sat, unde localnicii au chemat de urgență salvarea. Din păcate, Kayama a decedat în drum spre spital. Totul s-a întâmplat cu ani în urmă, pe 30 septembrie 2009.

Cu treizeci de ani în urmă însă, lua ființă în mod oficial prima misiune ADRA în România. De atunci înainte, ADRA România, prin angajații, voluntarii și donatorii de bine, a slujit oamenilor din țară și de peste hotare. Acum însă mă întreb personal: Eu oare ce am făcut pentru semenii mei în tot acest timp? În alte zone unde ADRA a activat, oamenii care au dorit să ajute au plătit prețul suprem pentru dragostea lor față de semenii, confirmând spusele Scripturii: „Nu este dragoste mai mare decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi” (Ioan 15:13). În ultimii treizeci de ani oare m-am găsit cel puțin o dată în ipostaza celui care să judece aspecte legate de activitatea ADRA sau a angajaților ei fără a ști ceva cu exactitate? Poate am judecat oameni ca Emmanuel Sharpulo, Agoya Robert sau alții, neștiind că ei sunt gata să meargă în zone de risc, dispuși să-și piardă viața pentru semenii lor, în timp ce eu...

Am ținut să îți împărtășesc doar câteva cazuri ale celor care au sacrificat totul în lucrarea de ajutorare a celorlalți. Din păcate, mai sunt cazuri asemănătoare celor amintite aici în istoria ADRA mondială. În zona Conferinței Transilvania de Nord, unde îmi desfășor activitatea, am parte de voluntari gata de sacrificiu. Din considerație pentru ei, nu o să le scriu numele aici, dar nu pot să nu amintesc frumoasa colaborare dintre ADRA și ASUP pe teritoriul Conferinței.

Astăzi însă aș vrea să mulțumesc acelor care, în istoria de treizeci de ani a organizației ADRA România, au sacrificat atât cât au putut pentru semenii lor. Și dacă noi nu am fost nevoiți să ne dăm viața pentru lucrarea aceasta, sângele lui Hristos ne-a fost o motivație lăuntrică profundă spre a sluji aproapelui nostru. Să nu ajungem să regretăm că nu le-am mulțumit slujitorilor ADRA atunci când lucrul acesta nu o să mai fie posibil. Și știu... Mulțumirea de care s-ar bucura slujitorii ADRA nu ar fi o medalie, sau cuvinte spuse ori scrise, ci o rugăciune înălțată pentru ei și o zi sau mai multe de slujire ca voluntar, un colț de pâine pe care să-l oferi celui nevoiaș și lista rămâne deschisă pe aceeași masă la care mi-ar face plăcere să stăm de vorbă împreună. ■

Ioan Feier, responsabil ADRA Transilvania Nord și Maramureș

SECRETELE CONSECVENȚEI



Valoarea unei fapte nu stă în realizarea, ci în desăvârșirea ei” au fost cuvintele lui Ginghis Han atunci când a unit primele două triburi din sutele de triburi care se războiau între ele pe întinsul teritoriu mongol. Restul a fost istorie. Imperiul Mongol a fost cel mai întins imperiu din istorie. Și lucrul acesta este valabil și când vorbim de înfăptuirea unor acțiuni, proiecte: a face o faptă bună, a ajuta o dată, a interveni, a împlini o nevoie este ceva de apreciat, dar „desăvârșirea” stă în durabilitate, în consecvență, în permanențizare. Aceasta arată întotdeauna, când ne referim la o instituție sau o organizație, maturitatea, statornicia acesteia. Oferă siguranță și mai ales încredere. Această imagine trimite clar la calități pe care doar Cerul le are ca resurse.¹ Ce frumos sună: „Trei decenii de ADRA în România!” Nu un an, doi, „cândva”, „odată”, „în trecut”, „s-a întâmplat”, „a fost o perioadă”.

Cele trei decenii de ADRA în România nu au fost o întâmplare. Nu este un lucru firesc o astfel de activitate complexă și de durată de a sluji semenii, într-o lume ca aceea în care trăim. Este adevărat că, atunci când vorbești de realizări, tragi o linie, faci un raport, vezi clar mâna providenței – acel plan al lui Dumnezeu prin circumstanțe, prin ajutor, prin uși închise și uși deschise, intervenția unor persoane, dar asta nu este totul. De fapt toate acestea sunt partea Lui. Dar partea omului? Ceva din trăsăturile Cerului s-au regăsit la toți aceia care au fost chemați să conducă, să lucreze, să fie sponsori sau voluntari la ADRA România. La fel ca în trecutul timpurilor biblice, sunt și în prezent oameni binecuvântați cu aceste calități. Istoria se repetă. Dumnezeu este același.

Un exemplu elocvent: Iosif în Egipt. Prin el se oferă două calități care se regăsesc mereu la cei ce

fac parte dintr-un proiect de slujire, o activitate ce vizează pe cei din jur și este de durată:

Încă din primele ore de la școală mi s-a transmis ideea că, pentru a realiza ceva în viață, trebuie să înveți, să-ți dezvolti aptitudinile și să muncești. Importanța competenței este evidentă.² Iosif a fost unul dintre cei mai de succes oameni din istoria biblică. Era competent. Pe ce pune mâna realiza. Potențialul lui era enorm: din ultimul sclav venit a ajuns repede mai mare peste casa lui Potifar; din ultimul întemnițat a ajuns supraveghetor peste închisoare. Proaspăt eliberat din temniță, a știut să gestioneze cu succes economia unui imperiu timp de șapte ani și apoi criza ce a urmat, tot șapte ani. Câți nu și-ar fi dat demisia? Dar el a scos-o la capăt cu brio! Iată o trăsătură care îi caracterizează pe aceia care au fost chemați să conducă, să lucreze, să ajute un proiect durabil, o activitate de ajutorare permanentă, proiecte ADRA etc.

Dar toate acestea depindeau de un singur lucru. Este un element care protejează competența, performanța, succesul... care le garantează, le păzește. Acel lucru este caracterul. Dacă Iosif, în plin succes în casa lui Potifar, ar fi căzut în adulter cu soția acestuia, se compromitea totul, poate ireversibil. Da, caracterul este foarte important! El de fapt primează.

Aceste două calități – competența și caracterul – l-au ajutat pe Iosif să devină și să realizeze ceea ce a făcut. Aportul lui nu a fost ocazional, ci de durată. Iar cei care beneficiază de pe urma caracterului și a competenței trebuie să fie mereu semenii. Iosif a dat pâine atât familiei sale, cât și poporului și națiunilor din jur.

„Dumnezeul creației nu este preocupat doar de viața spirituală a copiilor Săi, ci este atent și la aspectul fizic al vieții lor. A predica vestea bună a Împărăției lui Dumnezeu nu este suficient. Trebuie să ne ocupăm și de nevoile fizice ale oamenilor. Activitatea ADRA este crucială, la fel ca predicarea și învățarea Cuvântului... Aceste principii au fost puternic susținute de viața lui Isus, care predica cuvântul, vindeca bolnavii și dădea pâine celor înfometați. Vechea vorbă rabinică a Mișnei: «Fără făină, fără Torah» se aplică de asemenea și aici.”³ ■

Bogdan Vlad, responsabil ADRA Transilvania Sud



¹ Psalmii 1:3 – „El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă... *tot ce începe duce la bun sfârșit.*”

Evrei 13:8 – „Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!”

Ioan 2:10 – „Orice om pune la masă întâi vinul cel bun și, după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun, dar tu ai ținut vinul cel bun până acum.”

² Proverbele 22:9 – „Dacă vezi un om *iscusit* în lucrul lui, acela poate sta lângă împărați.”

³ *Seventh-Day Adventist International Bible Commentary*, Pacific Press Publishing Association, 2016, p. 491.



UN MOTOR PEA SCUMP? (II)

Rolul dietei în performanța cognitivă

Psihiatria nutrițională este un domeniu nou de cercetare aplicată, care a apărut ca urmare a observării conexiunilor dintre diferite substanțe componente ale alimentației și diferite stări psihice sau diferite comportamente.

Review-uri sistematice recente au examinat asocierea dintre dietă și dezordini mentale comune, demonstrând că un „pattern” (model) de dietă sănătoasă este invers asociat cu riscul de depresie.^{1,2} Aceste diete sunt caracterizate printr-un aport însemnat de vegetale, fructe, cereale integrale, nuci și alune, semințe și pește, cu limitarea hranei procesate. Contrastând cu aceste diete, alimentele intens procesate, bogate în grăsimi și în zahăr, consumate în adolescență și în perioada adultă, sunt asociate cu tulburări mentale comune, cum ar fi depresia și anxietatea. Există dovezi asemănătoare și pentru perioada copilăriei, statutul nutrițional matern deficitar din sarcină favorizând tulburări emoționale și comportamentale la copii.³

Unele cercetări au urmărit efectul unor nutrienți specifici, cum ar fi acizii grași omega-3 asupra depresiei⁴, sau a N-acetil-cisteinei asupra schizofreniei.⁵ Alte cercetări au subliniat rolul stilului de viață care, pe lângă dietă, ia în calcul și alți factori cum ar fi: stresul, obezitatea, fumatul și lipsa de somn.⁶ Toți acești factori au influențat verigile patogenice principale ale alterării cogniției: inflamația, stresul oxidativ și neuroplasticitatea diminuată.⁷

Inflamația cronică a organismului este produsă de creșterea citokinelor proinflamatorii implicate în depresie, schizofrenie, demență și tulburarea bipolară. Studii observaționale ample au evidențiat faptul că dieta mediteraneeană se asociază cu o scădere semnificativă a markerilor inflamatori.⁸ Cei mai utilizați sunt proteina C reactivă și fracțiunea ei înalt sensibilă (CRP < 3 mg/L și CRP-hs < 0,9 mg/L) și viteza de sedimentare a hematiilor (VSH < 22 mm la 1 oră la bărbați sau < 29 mm la femei).⁹

Stresul oxidativ se produce prin generarea unor radicali liberi (specii reactive de oxigen) care nu pot fi neutralizați de mecanismele celu-

lare specifice, cum ar fi antioxidanții (carotenoizii, vitamina E, vitamina C, seleniul, coenzima Q10 și glutatiunea), sau enzimele de purjare a radicalilor de oxigen (peroxidaza, catalaza și superoxid-dismutaza).¹⁰ Stresul oxidativ este implicat în diferite boli cronice: hipertensiunea arterială esențială, cancerul, sau tulburarea bipolară. Chiar și în schizofrenie s-a evidențiat rolul stresului oxidativ prin scăderea semnificativă a glutatiunii¹¹, care este considerat cel mai puternic antioxidant endogen. Același stres oxidativ se observă și în depresie, în care apar niveluri reduse de antioxidanți.¹² Alimentele cele mai bogate în acești antioxidanți fiind fructele și legumele, se confirmă astfel rolul lor de modulatori ai stresului oxidativ și, implicit, ai performanțelor psihice. Oare nu repetă regele Imperiului Neobabilonian, Nebucadnețar al II-lea, nu numai căderea primului rege al lumii (Adam), ci și dietoterapia lui, așa cum observă Efreim Sirul în secolul al IV-lea?¹³ (Geneza 3:18; Daniel 4:33).

Tot Biblia ne face să ne punem întrebarea dacă aspectul exterior se poate îmbunătăți în zece zile de dietă vegetariană, ca în cazul lui Daniel și al prietenilor săi (Daniel cap. 1), nu cumva pentru influențarea minții (și a sufletului) s-ar putea să fie nevoie de ani, ca în cazul lui Nebucadnețar (Daniel cap. 4)? Aceasta înseamnă un singur lucru: schimbările în bine ale stilului de viață (incluzând alimentația) trebuie făcute... astăzi!

Neuroplasticitatea creierului presupune apariția a aproximativ 700 de neuroni zilnic în hipocamp, proces cunoscut și sub denumirea de neurogeneză.¹⁴ Ea se asociază cu învățarea, memorarea și controlul dispozițiilor afective. Cuantificarea factorului neurotrofic derivat cerebral (BDNF) – mediatorul neurogenezei din hipocamp – a evidențiat rolul benefic al dietei bogate în carotenoizi asupra pacienților cu schizofrenie după patru săptămâni de consum a opt porții de fructe și legume pe zi.¹⁵ Și reversul a demonstrat rolul dietei asupra neurogenezei: o dietă deficita-

**PSIHIATRIA
NUTRIȚIONALĂ
CONSTANTIN
DINU**



**NEUROPLASTICITATEA
CREIERULUI SE ASOCIAZĂ
CU ÎNVĂȚAREA,
MEMORAREA ȘI CONTROLUL
DISPOZIȚIILOR
AFECTIVE.**

STUDII PRECLINICE SAU CLINICE AU INDICAT EXISTENȚA UNOR INTERACȚIUNI BIDIRECȚIONALE DE-A LUNGUL AXULUI CREIER – INTESTIN – MICROBIOM. FLORA MICROBIANĂ INTESTINALĂ INFLUENȚEAZĂ SISTEMUL NERVOUS CENTRAL PRIN MECANISME NERVOASE, ENDOCRINE ȘI IMUNOLOGICE.

ră în acizi grași omega-3, polifenoli, L-theanină și vitamina E a dus la scăderea volumului hipocam-pului, ca și o dietă bogată în calorii provenite din grăsimi și zahăr.¹⁶ Excesul de calorii reduce plasticitatea sau forța sinapselor (ca niște bujii care scot scânteii slabe în momentul cuplării motorului) și crește vulnerabilitatea neuronală, producând mai mulți radicali liberi decât pot neutraliza mecanismele celulare specializate¹⁷, acționând astfel ca un veritabil inamic cu care creierul nostru trebuie să lupte epuizându-și resursele.

„Placa turnantă”, sau mediatorul principal dintre aceste trei procese patogenice, pare să fie **microbiota intestinală**.¹⁸ Tractul intestinal uman conține un grup unic și extrem de divers de microorganisme care constituie *microbiota*. Ea este formată din bacterii, arhebacterii și virusuri. Toate aceste microorganisme constituie o biomasă de 1,5 kg, care ar putea fi socotită un alt organ al corpului uman. Microbiomul este totalitatea genomurilor (ADN-ului) acestor microorganisme. Numărul microbilor ce trăiesc în și pe organismul uman este puțin mai mare decât numărul celulelor umane (raportul fiind de 57/43%).¹⁹ Dovezi recente indică faptul că microbiota joacă roluri cheie nu numai în reglarea metabolismelor, digestia carbohidraților și dezvoltarea imunității moștenite și dobândite, ci și în influențarea unor

procesе psihopatologice care se manifestă prin anxietate, depresie sau demență.

Studii preclinice sau clinice au indicat existența unor interacțiuni bidirecționale de-a lungul axului creier – intestin – microbiom. Flora microbiană intestinală influențează sistemul nervos central prin mecanisme nervoase, endocrine și imunologice. La rândul său, creierul poate afecta structura și funcția microbiotei intestinale prin intermediul sistemului nervos autonom. Acest sistem nervos autonom influențează motilitatea intestinală regională, tranzitul intestinal, permeabilitatea intestinală și secrețiile intestinale, inclusiv ale hormonilor sistemului endocrin digestiv (enteroendocrin) care modulează direct expresia genelor din microbiomul intestinal. Celulele sistemului enteroendocrin pot secreta 5-hidroxi-triptamină (serotonină). Interesant este că 95% din cantitatea totală de serotonină din organism se află în acest sistem enteroendocrin al tractului gastro-intestinal, în timp ce în creier există doar 5%.²⁰ Serotonina este deci un hormon produs în aceste celule endocrine din intestin (celule enterocromafine) prin care reglează în primul rând motilitatea intestinală, dar ea este eliberată și în sânge, unde este captată de trombocite prin care se produce vasodilatația în stările fiziologice sau vasoconstricția în stări patologice (aterosclero-



za și hipertensiunea arterială). Serotonina este și un neurotransmițător în sistemul nervos central, unde reglează dispoziția afectivă, apetitul, somnul și unele funcții cognitive (învățarea și memorarea).²¹ Unele medicamente cum ar fi SSRI (inhibitorii selectivi ai recaptării serotoninei) prelungesc efectul de stimulare exercitat de serotonina în spațiul sinaptic, având astfel efecte antidepressive.

Indiciile principale ale rolului microbiotei gastro-intestinale provin din studiile experimentale care au scos în evidență mai multe căi prin care microbiota intestinală poate influența sănătatea mentală.²² S-a observat astfel ca microbiota din tractul digestiv reușește să influențeze prin diferite mecanisme procesele fiziopatologice ale afecțiunilor mentale: modulând neurotransmisia serotoninergică, nivelul de factor neurotrofic derivat cerebral (BDNF), funcția imună și chiar răspunsul la stres al axului hipotalamo-hipofizo-suprarenalian.²³ Unul dintre experimentele evocatoare în acest sens a fost cel în care transplantul de microbiotă intestinală de la un bolnav cu depresie la un grup de șoareci de laborator a produs un comportament depresiv la rozătoarele respective.²⁴ Intervenția cu probiotice sau diferite alimente la aceste animale de laborator a reușit să influențeze comportamentul depresiv al acestora într-un mod remarcabil.²⁵

O altă intervenție notabilă subliniază rolul integrității barierei hemato-intestinale, oferind o dovadă pentru controversatul *leaky gut syndrome* (sindromul intestinului permeabil). Dietele cu conținut ridicat în grăsimi pot afecta sănătatea mentală pe termen lung prin modificarea joncțiunilor celulare din mucoasa intestinală. Această barieră devine astfel permeabilă pentru unele lipopolizaharide produse de flora intestinală, care ajung astfel să activeze celulele imune din peretele intestinal. Celulele imune astfel „trezite” produc citokine proinflamatorii și activează căile de oxidare a azotului (nitrogenului) cu formarea de oxid nitric și, de aici, a speciilor reactive de oxigen sau a superoxidului. Se produce astfel o creștere a inflamației sistemice²⁶ cu efecte nefaste asupra cogniției și favorizarea bolii Alzheimer.²⁷

Creierul – un motor care consumă mult? Da, dar este foarte versatil: triplu hibrid, 86 miliarde de „bujii” și poate fi „reconstruit” chiar și după ce încep „rateurile”. Un motor a cărui „viață” depinde de alegerile sale! Avantaj sau dezavantaj? ■

Dr. Constantin Dinu, directorul
Departamentului Sănătate, Uniunea de Conferințe

¹ Opie RS, O'Neil A, Itsiopoulos C et al. (2015) The impact of whole-of-diet interventions on depression and anxiety: a systematic review of randomised controlled trials. *Public Health Nutr* 18, 2047–2093.

² Lai JS, Hiles S, Bisquera A et al. (2014) A systematic review and meta-analysis of dietary patterns and depression in community-dwelling adults. *Am J Clin Nutr* 99, 181–197.

³ O'Neil A, Quirk SE, Housden S et al. (2014) Relationship between diet and mental health in children and adolescents: a systematic review. *Am J Public Health* 104, e31–e42.

⁴ Sarris J, Murphy J, Mischoulon D et al. (2016) Adjunctive nutraceuticals for depression: a systematic review and meta-analyses. *Am J Psychiatry* 173, 575–587.

⁵ Berk M, Malhi GS, Gray LJ et al. (2013) The promise of N-acetylcysteine in neuropsychiatry. *Trends Pharmacol Sci* 34, 167–177.

⁶ Berk M, Williams LJ, Jacka FN et al. (2013) So depression is an inflammatory disease, but where does the inflammation come from? *BMC Med* 11, 200.

⁷ Zainuddin MS & Thuret S (2012) Nutrition, adult hippocampal neurogenesis and mental health. *Br Med Bull* 103, 89–114.

⁸ Estruch R (2010) Anti-inflammatory effects of the Mediterranean diet: the experience of the PREDIMED study. *Proc Nutr Soc* 69, 333–340.

⁹ <https://patient.info/treatment-medication/blood-tests/blood-tests-to-detect-inflammation>

¹⁰ <https://www.sciencedirect.com/topics/neuroscience/oxidative-stress>

¹¹ Dean OM, van den Buuse M, Bush AI et al. (2009) A role for glutathione in the pathophysiology of bipolar disorder and schizophrenia? Animal models and relevance to clinical practice. *Curr Med Chem* 16, 2965–2976.

¹² Moylan S, Berk M, Dean OM et al. (2014) Oxidative & nitrosative stress in depression: why so much stress? *Neurosci Biobehav Rev* 45, 46–62.

¹³ Henze MH, The Madness of King Nebuchadnezzar: the Ancient Near Eastern Origins and Early History of Interpretation of Daniel 4, pp. 162–166.

¹⁴ Silene M.A. Lima, Wallace Gomes-Leal, Neurogenesis in the hippocampus of adult humans: controversy “fixed” at last; *Neural Regen Res*. 2019 Nov; 14(11): 1917–1918.

¹⁵ Guimaraes LR, Jacka FN, Gama CS et al. (2008) Serum levels of brain-derived neurotrophic factor in schizophrenia on a hypocaloric diet. *Prog Neuropsychopharmacol Biol Psychiatry* 32, 1595–1598.

¹⁶ Marx W, Moseley G, Berk M and Jacka F, Nutritional psychiatry: the present state of the evidence, in *Proceedings of The Nutrition Society* · septembrie 2017, p. 2.

¹⁷ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2805706/>

¹⁸ Slyepchenko A, Maes M, Jacka FN et al. (2017) Gut microbiota, bacterial translocation, and interactions with diet: pathophysiological links between major depressive disorder and non-communicable medical comorbidities. *Psychother Psychosom* 86, 31–46.

¹⁹ <https://www.bbc.com/news/health-43674270>

²⁰ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6047317/>

²¹ <https://en.wikipedia.org/wiki/Serotonin>

²² Fung TC, Olson CA & Hsiao EY (2017) Interactions between the microbiota, immune and nervous systems in health and disease. *Nat Neurosci* 20, 145–155.

²³ Dinan TG & Cryan JF (2012) Regulation of the stress response by the gut microbiota: implications for psychoneuroendocrinology. *Psychoneuroendocrinology* 37, 1369–1378.

²⁴ Kelly JR, Borre Y, O'Brien C et al. (2016) Transferring the blues: depression-associated gut microbiota induces neurobehavioral changes in the rat. *J Psychiatr Res* 82, 109–118.

²⁵ Bravo JA, Forsythe P, Chew MV et al. (2011) Ingestion of Lactobacillus strain regulates emotional behaviour and central GABA receptor expression in a mouse via the vagus nerve. *Proc Natl Acad Sci USA* 108, 16050–16055.

²⁶ Maes M, Kubera M, Leunis JC et al. (2013) In depression, bacterial translocation may drive inflammatory responses, oxidative and nitrosative stress (O&NS), and autoimmune responses directed against O&NS-damaged neoepitopes. *Acta Psychiatr Scand* 127, 344–354.

²⁷ Bredesen D – *Regain Your Brain* - episode transcripts, Published by Online Publishing & Marketing, LLC, 2018, p. 34



CÂND SUNT SLAB, ATUNCI SUNT TARE

Oamenii au fost mereu atrași de eroii care nu se tem de nimic. Cum altfel se explică succesul filmului James Bond 007? Ian Flemming a regizat o serie de 25 de filme despre supereroul detectiv, în urma cărora a câștigat mai mult de un milion de dolari. Aceste filme prezintă criminali periculoși, arme exotice, instrumente interesante, mașini și femei puternice. În comportamentul, în stilul de viață al lui Samson, apar atâtea caracteristici ale lui Bond, încât unii ar putea gândi dacă nu cumva Ian Flemming s-a inspirat tocmai din această istorie. Samson este tânăr, arată bine, este puternic, încrezător, curajos și un cuceritor de inimi incurabil. Dacă Samson ar trăi azi, ar fi un atlet renumit sau un erou de cinema. Dintre eroii Scripturii, niciunul parcă nu pare să aibă atât de mult potențial ca Samson. Dar, în loc să devină un erou al istoriei locale, viața lui Samson seamănă mai mult cu o telenovelă ieftină. Numele lui înseamnă *nor*, *lumină* sau *rază de soare*. Părinții i-au ales bine acest nume, știind că trebuie să fie raza de speranță în contextul dramatic în care trăia poporul Israel. Dar, din păcate, semnificația *în-nor* i se potrivește mai bine, pentru că niciodată nu a trăit la înălțimea abilităților sale. Oare Dumnezeu ar fi alocat 96 de versete biblice din Cuvântul lui scump pentru istoria lui Samson dacă nu ar fi conținut un mesaj puternic? Cu siguranță nu, de aceea cred că a venit timpul să-l descoperim pe Samson, campionul.

**CAMPIONII
SUNT DE MULTE
ORI ISPITIȚI
SĂ TRATEZE
CU UȘURINȚĂ
LIMITĂRILE,
DAR CAMPIONII
SPERANȚEI ȘTIU
CĂ LIMITĂRILE
SUNT PUSE DE
DUMNEZEU PEN-
TRU PROTECȚIA
LOR. DACĂ AI
ÎNCĂLCAT ÎN
MOD CONȘTIENT
LIMITELE IMPUSE
DE DUMNEZEU,
LA SFÂRȘIT POȚI
FI SIGUR CĂ,
ASEMENEA
LUI SAMSON,
VEI EȘUA.**

Avem o înclinație de a fi superficiali cu limitările

După ce ne-am născut, am fost înfășați și puși într-un pătuț ca un acvariu pe roți. Apoi, când am ajuns acasă, părinții ne-au așezat cu multă grijă într-un pat cu... gratii. La prima vedere, nimeni nu este deranjat de aceste limitări. Dar odată cu dezvoltarea motorie, pe măsură ce crește mobilitatea, am început să simțim că libertatea noastră este prea limitată. Limitele sunt parte din viață și, deși ne plângem din cauza lor încercând să le depășim cât mai des, trebuie să recunoaștem că fără ele n-am putea trăi prea mult. Privește aceste îndrumări pe care îngerul le dă mamei lui Sam-

son, relatate în Numeri 6, unde ni se spune detaliat în ce constă legământul de nazireu. Era nevoie să se abțină de la băuturi alcoolice, de la atingerea trupurilor moarte și trebuia să nu își tundă niciodată părul. Dumnezeu a rânduit ca Samson să trăiască astfel nu doar câteva luni, ci toată viața. Pare împovărat, nu-i așa? Aparent Dumnezeu nu i-a îngăduit să se bucure de multe lucruri bune. Dar aici este vorba de ceva mai mult. Cel ce l-a creat știa cel mai bine disciplina de care avea nevoie pentru a reuși cu adevărat în viață. Fiind un lider, el era hotărât, dar și îndrăzneț, curajos, dar și impulsiv, chinuit de propriile porniri, impulsuri și pasiuni. De aceea l-a așezat în cadrul legământului de nazireu. Era o modalitate prin care Samson să nu-și piardă controlul asupra lui însuși. Campionii sunt de multe ori ispitiți să trateze cu ușurință limitările, dar campionii speranței știu că limitările sunt puse de Dumnezeu pentru protecția lor. Dacă ai încălcat în mod conștient limitele impuse de Dumnezeu, la sfârșit poți fi sigur că, asemenea lui Samson, vei eșua.

Suntem predispuși să cedăm poftelor trușești

Când ne întâlnim pentru prima oară cu Samson, el se plimba prin Timna. Ne-ar plăcea să credem că el era acolo ca să îi spioneze pe filistenii și apoi să îi poată învinge. Se pare însă că este acolo ca să se uite după fete. Imaginează-ți că trece pe străzile din Timna, făcând cu ochiul fetelor care se uitau după el, când, deodată, vede pe cineva care îi stârnește interesul, nu îi cunoaște numele sau familia, dar îi place. Se hotărăște imediat să se căsătorească cu ea. Așa începe lupta de o viață a lui Samson cu propriile pofte. Frivolitatea îi face pe mulți să greșescă în mod fatal. În primul rând îi face să uite de principiile spirituale. Nici nu i-a trecut prin minte că prietenia cu această fată va avea consecințe spirituale, și a mers singur într-o direcție opusă planului lui Dumnezeu. El ar fi trebuit să planifice izgonirea filistenilor. Dar în loc de asta, își plănuiește nunta. Imaginează-ți! Tocmai ți se ia măsură pentru costumul de mire, în timp ce ar trebui să ataci familia miresei tale.

Campionii de multe ori se lasă cucerii de dorințele trupesti. Campionii speranței, prin puterea Duhului Sfânt, își domină poftele și nu uită partea spirituală a lucrurilor.

Adesea desconsiderăm sfaturile bune

Dacă sfaturile bune ar fi din aur, am fi milionari. Este singurul lucru valoros pe care îl are toată lumea. Dar un sfat bun este ca un medicament, are efect doar dacă este administrat. Dar, din păcate, mândria și încăpățănarea îi fac pe mulți oameni puternici să promită și chiar să facă lucrurile după cum le dictează propria imaginație, chiar dacă vor fi consecințe catastrofale. Samson este exemplul perfect. El și fata lui de vis din Timna nu erau potriviți unul pentru celălalt. Nu aveau nimic în comun, dar Samson le-a spus părinților că ea trebuie să fie soția lui, pentru că îi place. Era doar atracție fizică și nimic mai mult. Nu este de mirare că părinții săi nu au privit această decizie cu ochi buni. Este ușor de înțeles de ce l-au sfătuit să găsească o fată israelită cu care să se căsătorească. Ar fi trebuit să primească acest sfat. Nu este semnul slăbiciunii să ceri și să primești sfaturi. Este însă de multe ori nevoie de umilință și încredere pentru a le urma.



Cei puternici sunt predispuși să încalce regulile

Vine clipa nunții și Samson mai face o vizită în Timna ca să rezolve lucrurile, dar pe drum își aduce aminte de întâlnirea cu leul. Se întreba ce s-a întâmplat cu cadavrul leului. Așa că se hotărăște să verifice și se abate din drum spre acel loc. A găsit cadavrul leului în care era un roi de albine. Era o scenă ciudată pentru că, în general, în cadavre nu se găsesc albine, ci doar viermi, dar acestea erau acolo și era și multă miere. Este singura ocazie în care nu este sub presiune, nici din partea dușmanilor și nici din alte cauze presante, dimpotrivă este înconjurat de raze de soare și cântecul păsărelor. Nu este nicio fată frumoasă la orizont, dar el tot găsește o modalitate de a păcătui. Legământul lui de nazi-reu spunea că trebuie să evite tot ce este necurat și, pentru că în contact cu un cadavru orice lucru devenea necurat, mierea era necurată. Să nu crezi că Samson nu știa asta, era copilul unor părinți temători de Dumnezeu, care au făcut tot posibilul și i-au spus lui Samson fiecare detaliu al Vechiului Testament. El cunoștea bine regulile, dar a ales să nu țină cont de ele. Dacă vrei să fii puternic, respectă regulile și legile. Ele arată cu adevărat puterea unui om.

Cei puternici sunt predispuși să comită aceleași greșeli.

După ce este trădat prima dată de soția lui, Samson se întoarce la ea. Îi aduce în dar și un ied, care, chiar dacă nu mirosea ca un buchet de flori sau o ciocolată, avea valoare pentru cultura timpului. Din păcate însă, soția lui se recăsătorise. Așa că, într-o pornire plină de mânie, se răzbu-nă pe filistenii, dar nu ca să își elibereze frații, ci pentru că s-a simțit trădat și înșelat. Dar după o vreme va merge iar să vadă fetele filistenilor. De câte ori trebuie să dea de necazuri ca să învețe lecția? Este interesant că Samson va comite iar și iar aceeași greșală, fiind mereu în preajma femeilor filistene și, în final, îi permite Dalilei să afle secretul puterii lui. De multe ori, cei ce se cred puternici sunt predispuși să repete aceleași greșeli. Înțeleptul însă învață din ele și încearcă să fugă de ele.

Cei puternici sunt mult prea siguri pe ei

Samson ajunge în final în casa Dalilei. El devine lozul ei câștigător. Liderii filistenilor o caută

**CUNOAȘTERE
DE SINE
LORAND
BALLA**



**NU ESTE SEMNUL
SLĂBICIUNII SĂ CERI
ȘI SĂ PRIMEȘTI SFA-
TURI. ESTE ÎNSĂ DE
MULTE ORI NEVOIE DE
UMILINȚĂ ȘI ÎNCREDE-
RE PENTRU A LE URMA.**

**ISUS A TRĂIT
MEREU SPRE
SLAVA TATĂLUI ȘI
A MURIT PENTRU
NESUPUNEREA
NOASTRĂ. MOARTEA
LUI SAMSON
A CONTRIBUIT
DOAR ÎN MICĂ
MĂSURĂ LA
ÎMPLINIREA PLĂNULUI
PENTRU
CARE DUMNEZEU
ÎL CHEMASE, ȘI
ANUME ELIBERAREA
POPORULUI. ÎN SCHIMB,
MOARTEA LUI
ISUS A ADUS
ELIBERAREA O
DATĂ PENTRU
TOTDEAUNA
PENTRU TOȚI.**

și o roagă să descopere cum să-l învingă pe Samson. Evident că Dalilei i-au promis o sumă uriașă. Primele trei încercări eșuează, dar Samson este din ce în ce mai aproape să își spună secretul. În final, Dalila se folosește de asul numit „tu nu mă iubești”. Nervii lui Samson nu mai cooperează, se predă și își descoperă secretul. Capul lui nu a fost niciodată ras, Dalila îl adoarme, se joacă cu părul lui și îi face masaj, în timp ce îi taie o şuviță după alta. În cele din urmă își pierde și părul, și puterea. Pentru mine cel mai trist verset de aici este următorul: „Voi ieși ca altădată și mă voi scutura de aceste funii.” Scriptura spune că el nu știa de fapt că Duhul Domnului îl părăsise. Poate fi ceva mai înfricoșător? Toată viața lui, Samson a considerat normale toate binecuvântările. Părinții, chemarea, legământul, puterea, siguranța și pe Dumnezeu lui. Totul era tratat atât de superficial. Era atât de obișnuit cu ele, încât credea că poate avea tot ce vrea, când vrea, așa că foarte rar se gândea la darurile care îl ajutau. Un lucru mai important, se gândea și mai rar la Dăruitorul acelor daruri. Credea că sursa puterii lui nu va seca. Samson era hotărât să-și trăiască viața pe muchie de cuțit, apoi, la bătrânețe, să moară în brațele unei femei tinere. După ce este prins și orbit, Samson ajunge în Gaza, unde este întemnițat și pus să învârtă moara. Filistenii eliminaseră dușmanul numărul unu, dar pare că nu au crezut cu adevărat că puterea lui era în părul peste care nu trecuse niciodată briciul, așa că au lăsat ca părul lui Samson să crească din nou. Ultima parte din această aventură este extraordinară. După ce aflăm detaliile înspăimântătoare ale întemnițării lui Samson, Biblia ne dă și detaliul că părul lui a început să-i crească. Este o notă de speranță. Samson cel orb se întoarce spre cer, privind prin credință și apelând la acel Dumnezeu pe care nu îl luase cu adevărat în serios niciodată. „Doamne, adu-ți aminte de mine” este ultima lui rugăciune. „Lasă-mă să pier și eu cu filistenii.” Cu o mare putere, clatină stâlpii și privim cu respirația întretăiată cum se prăbușește casa peste căpeteniile care erau acolo. Cea mai importantă parte a vieții lui Samson a fost moartea lui. Cea mai mare dovadă de credincioșie se vede în moartea lui. Cel mai glorios capitol al istoriei lui este scris la final. Abia acum el începea să își îndeplinească chemarea de a salva poporul lui Dumnezeu.

Sunt câteva deosebiri, dar și asemănări între moartea lui Samson și moartea lui Isus. Să începem cu diferențele, pentru că sunt mai ușor de observat. În primul rând, Samson ajunge în templul lui Dagon pentru că nu a fost în stare să tră-

iască spre slava și după porunca lui Dumnezeu. Isus a trăit mereu spre slava Tatălui și a murit pentru nesupunerea noastră. Moartea lui Samson a contribuit doar în mică măsură la împlinirea planului pentru care Dumnezeu îl chemase, și anume eliberarea poporului. În schimb, moartea lui Isus a adus eliberarea o dată pentru totdeauna pentru toți. Dar în multe privințe, moartea lui Samson prefigurează moartea lui Isus. Ambii au fost vânduți de o persoană care le era apropiată, Dalila și Iuda. Ambii sunt predați în mâna străinilor, sunt chinuți, în lanțuri și batjocoriți public. Ambii au fost rugați să joace un rol, deși Isus refuză, spre deosebire de Samson. Ambii mor cu mâinile întinse și, deși se pare că dușmanul i-a înrobit, totuși, prin moartea lor, au biruit. Ambii au fost salvatori, aduceți-vă aminte că Otniel și Ehud au strâns tot Israelul ca să lupte cu asupritorii. Debora și Barac au chemat două seminții, Ghedeon avea doar 300 de oameni, dar, la fel ca Isus, Samson a luptat singur pentru eliberare. Când nimeni nu l-a rugat și nimeni nu îl vedea.

În Samson putem vedea mai bine ca în oricine altcineva motivul înfrângerii biruitoare și cum vede Biblia un erou al speranței. Istoria lui Samson începe cu un om puternic despre care vedem cât de slab este, dar se termină cu un om slab care este mai puternic decât oricând. Asta este Evanghelia, Isus Hristos, Mântuitorul și-a asumat slăbiciunile ca să fie puternic. Însă există o diferență mare între Isus și Samson. Cu înmormântarea lui Samson se termină stăpânirea lui. Istoria lui s-a încheiat acolo. Însă cu înmormântarea lui Isus, povestea abia începe. El stăpânește și după mormânt, nu doar înainte. El, cel care a devenit slab ca să ne mântuiască, va stăpâni cu putere și slavă în veci. A deveni creștin presupune un drum asemănător. A deveni slab ca să fii tare. Adevărul lui Hristos va fi câștigat doar de cei care își recunosc nevrednicia. Doar cei care știu că puterea lor este prin har pot trăi fără frică și dezamăgire. Puterea care vine de la Dumnezeu este descoperită doar de cei care își cunosc slăbiciunile. Cel puternic devine în mod conștient slab ca să fie întărit. „Când sunt slab, atunci sunt tare”, spune apostolul Pavel. Puterea care vine de la Dumnezeu va fi descoperită doar de cei care își cunosc slăbiciunile și care aleg să respecte limitele puse de Dumnezeu. Acea putere care îi ajută să evite greșelile din viața lui Samson.

Nu lăsa pe nimeni să-ți abată privirea de la Isus. Cu El, drumul duce sigur acasă! ■

Lorand Balla, director departamentele
Publicații și Grupuri etnice, Uniunea de Conferințe



GABRIEL VOINEA

(11 iulie 1926 – 31 iulie 2020)



Gabriel, al treilea și cel mai longeviv dintre cei cinci băieți ai familiei pastorale Niculae și Elena Voinea, se naște în București, la 11 iulie 1926, chiar în locuința de deasupra comunității Belu, aflată pe strada Gogu Zamfirescu nr. 7.

Anii copilăriei și-i petrece în districtele deservite de tatăl său în diverse colțuri ale țării. Se bucură de grija iubitoare și atentă a mamei, de la care învață statornicia și hărnicia. De la tatăl său învață să iubească și să slujească biserica și pe credincioși. Ca orice pastor din acea vreme, Niculae Voinea petrece majoritatea timpului în district, călătorind pe distanțe lungi cu trenul, cu bicicleta sau pe jos, indiferent de vreme. Încheindu-și viața și lucrarea la doar 45 de ani, acesta lasă în urmă o soție văduvă cu cinci copii.

După ciclul primar, Gabriel urmează cursurile Școlii comerciale din Târgoviște, lucrând în timpul liber pentru ușurarea poverilor financiare ale familiei. La 16 ani se hotărăște să urmeze cursurile Școlii Misionare de la Stupini. Pentru acoperirea taxelor, lucrează întâi în ferma școlii și apoi la birouri, fiind remarcat pentru abilitățile în domeniul contabil.

În 1945 primește botezul biblic, la 19 ani, fiind botezat de fr. pastor Hrant Artinian. După doar doi ani de seminar teologic, este chemat să lucreze la contabilitate, în cadrul Uniunii.

Încă de pe băncile școlii misionare leagă prietenii strânse cu cei care i-au fost colegi. Acestea vor trece proba timpului, chiar dacă drumurile și chemările Domnului i-au despărțit uneori. Printre cei mai apropiați se numără frații Dumitru Popa, Victor-Eduard Diaconescu, Teodor Niculescu, Aurel Pălășan și alții.

Într-o zi friguroasă, dar fericită, de iarnă, pe 15 ianuarie 1950, în cadrul Bisericii Labirint din București, își unește viața cu Elisabeta Scroboto-vici, alături de care se bucură de binecuvântări nespuse timp de peste 69 de ani. Vor primi în dar de la Dumnezeu trei copii, fiecare aducând experiențe noi și minunate cu Dumnezeu. În 1952, se naște primul copil, Lorena.

Au fost și perioade grele, când credința le-a fost pusă la grea încercare. Una dintre acestea a fost în toamna anului 1959, când, din ordinul regimului comunist, în calitate de angajat al Uniunii, ajunge în arestul Poliției Capitalei. Aici va fi anchetat alături de alți frați de credință, angajați ai bisericii în diverse posturi, timp de 100 de zile. În ciuda presiunilor, a tratamentului dur la care este supus și a lipsei de hrană, îi rămâne credincios Domnului și își mărturisește credința neclintită.

Aici în detenție, gândul îi este acasă, la soția sa însărcinată, aflată în pragul nașterii, și la prima fiică, de doar șapte ani. Dumnezeu credinței lui era acolo, în celulă, dar și acasă. La doar două săptămâni după arestare, se naște „Nădejde pentru Gabriel”, adică Nadia-Gabriela.

În toată această perioadă de frământări și încercare, familia simte din plin căldura frățietății bisericii București-Labirint. Cămara devine încăpătoare pentru darurile primite. Dumnezeu binecuvântează și umple cu dragostea Lui, prin mâinile prietenilor, golul lăsat de lipsa lui Gabriel.

Încheierea anchetei aduce absolvirea de orice vină în dreptul lui și a celor închiși pe nedrept.

După eliberarea din arest, se reorientează în activitatea profesională, lucrând în diferite unități medicale din București în domeniul contabilității. Înainte de fiecare angajare, solicită și primește Sabatul liber, trăind experiențe speciale cu Dumnezeu și în această privință.

În anul 1963, asistă la construirea Policlinicii Universitare Vitan, cea mai mare din sud-estul Europei la acea dată. Aici lucrează timp de mulți ani, fiind apreciat și iubit pentru seriozitate, corectitudine și profesionalism. Ajunge să capete trecere înaintea unor oameni importanți din sistemul medical și adiacent. Reușește astfel să fie de folos în mod dezinteresat oricui îi cere ajutor, mai ales fraților de credință, pentru rezolvarea problemelor legate de Sabat, de locuri de muncă etc.

**DE LA TATĂL
SĂU ÎNVAȚĂ SĂ
IUBEASCĂ ȘI
SĂ SLUJEASCĂ
BISERICA ȘI PE
CREDINCIOȘI.**

**MULȚUMIM LUI
DUMNEZEU PEN-
TRU PĂRINȚII
NOȘTRI. ÎI
MULȚUMIM PEN-
TRU EXEMPLUL
LOR, PENTRU
DRAGOSTEA ȘI
CREDINȚA LOR.
ÎI MULȚUMIM
PENTRU CEEA CE
NE-AU OFERIT,
PENTRU CE
NE-AU ÎNVĂȚAT
ȘI AJUTAT SĂ
DEVENIM.**

Anul 1964 aduce încă o experiență demnă de menționat. Cu puțin timp înainte de nașterea ultimului lor copil, Valentin-Tiberiu, obține un apartament cu trei camere. Solicită acest lucru fiind încredințat că i se va naște un băiat și așa a fost. (Dacă i se năștea o fată, familia avea drept la un apartament cu două camere.) Îi mulțumește din nou Domnului său pentru darul dublu primit – băiatul mult dorit și locuința atât de necesară familiei, care avea de acum cinci membri.

În Biserica București-Labirint, biserica lui de suflet, activează de timpuriu cu abnegație și dragoste în calitate de instructor la grupele de copii, diriginte al Școlii de Sabat, prim-diacon, prezbiter sau simplu diacon.

Este ales ca membru laic în Comitetul Executiv al Uniunii pentru un mandat de cinci ani, în perioada 1980–1985.

După pensionare, continuă să răspundă prezent oricărei solicitări din partea bisericii. Astfel, în anii 1990, este chemat de trezorerierul Uniunii să lucreze în contabilitate, inventar, revizie. Își aduce contribuția la organizarea de evanghelizări în săli publice mari din București, punându-și cunoștințele și capacitățile în slujba Domnului.

Din dragoste pentru frații lui pastori, ajunși acum la pensie, activează ani buni în cadrul Asociației Pastorilor Pensionari, ajutând la organizarea întâlnirilor anuale de la Stupini-Brașov.

Din dragoste pentru soția sa și pentru muzică, după vârsta de 85 de ani, reîncepe să cânte alături de ea, participând în cadrul Corului Sola Scriptura la multe programe în diverse locuri, ducând mesajul Evangheliei și prin acest mijloc.

Din dragoste pentru Dumnezeu și Cuvântul Său, mai presus de orice, toată viața a studiat și s-a rugat după un program zilnic, riguros. Putea fi văzut, alături de soția sa, la masa de studiu, cu Biblia și cărțile deschise, cu instrumente de scris și hârtie, cu mâinile împreunate în rugăciune sau cântând un imn de laudă. Chiar și după ce soția sa iubită a trecut la odihnă, în urmă cu un an, își păstrează obiceiul acesta până când boala și slăbiciunea îl duc la neputință. Atunci rămân: încredințarea în mâna Domnului, rugăciunea și cântatul cu voce tare, apoi doar în gând, lucindu-i mereu în priviri siguranța împlinirii făgăduinței Aceluia care i-a călăuzit mereu pașii. Ultimele cuvinte abia șoptite au fost: „Vreau să mă întâlnesc cu Domnul.”

În zorii zilei de 31 iulie 2020, după 94 de ani de istorie, făclia care a ars cu dăruire s-a stins încet-încet, sub veghea unui înger bun, răspunzând chemării la odihnă a Mântuitorului.

Serviciul de înhumare a avut loc duminică, 2 august, la cimitirul adventist Voluntari. Au oficiat fratele Eduard Călugăru, pastorul Bisericii București-Labirint, și fratele Titi Pârvan, președintele Asociației Pastorilor Pensionari.

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru ei, părinții noștri. Îi mulțumim pentru exemplul lor, pentru dragostea și credința lor. Îi mulțumim pentru ceea ce ne-au oferit, pentru ce ne-au învățat și ajutat să devenim. Ne rugăm Domnului să nu pierdem cărarea și, rămânând pe ea, să avem siguranța că ne vom reîntâlni cu cei ce au fost și iarăși vor fi, prin harul și dragostea Lui.

„Așa vorbește Domnul: «Oprește-ți plânsul, oprește-ți lacrimile din ochi, căci truda îți va fi răsplătită, zice Domnul; ei se vor întoarce iarăși din țara vrăjmașului. Este nădejde pentru urmașii tăi, zice Domnul; copiii tăi se vor întoarce în ținutul lor»” (Ieremia 31:16.17). ■

Au consemnat **Nadia** și **Victor Safta**.





ATAȘAMENTUL PĂRINTE-COPIL

Atașamentul părinte-copil este una dintre cele mai frumoase și importante legături emoționale din experiența umană, însă nu întotdeauna se dezvoltă în condiții optime. Un atașament disfuncțional definește și influențează în mod negativ comportamentul copilului și, de asemenea, pe al viitorului adult.

Studiile în acest domeniu au confirmat faptul că tipul de atașament dintre părinți și copii este cel mai bun indicator al relației pe care copilul devenit părinte îl va avea cu copiii lui. Bineînțeles, există și excepții: sunt și cazuri în care copiii care nu au avut parte de un atașament sănătos de părinții lor se autoeducă, își trasează anumite repere și dezvoltă relații optime atât cu copiii lor, cât și cu cei din jur.

Specialiștii în psihoterapia de familie spun că există cel puțin patru tipuri de atașament, care ne pot ajuta să stabilim în ce măsură relația cu copilul nostru este sănătoasă și ce putem face pentru a o îndrepta.

Atașamentul securizant

Copiii care au parte de un asemenea atașament se simt siguri pe ei și experimentează simțământul de siguranță. Ei explorează lumea înconjurătoare liberi și fără teamă, pentru că știu că în spatele lor există niște părinți iubitori, care îi primesc mereu cu brațele deschise, loc în care se simt iubiți și în siguranță. Acești copii devin adulți siguri pe ei, cu o identitate proprie, capabili să stabilească relații sănătoase cu cei din jur.

Atașamentul anxios

În acest tip de atașament se încadrează părinții care, din diferite motive, își asumă acest rol în mod intermitent. Părintele care câteodată este acolo, câteodată nu, care câteodată împlinește nevoile copilului, câteodată nu, îi transmite acestuia un simțământ de nesiguranță, confuzie și frustrare, lipsă de încredere, care, la rândul lor, îi provoacă stări de anxietate.

Atașamentul evitant

În cadrul acestui tip de atașament, copiii își creează o pseudoindependență. Ei se poartă de parcă nu ar avea nicio problemă de rezolvat, nicio

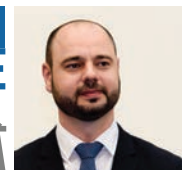
necesitate de împlinit și încearcă să minimizeze ceea ce simt sau chiar să înlăture acele simțăminte. Aceștia învață că, pentru a se simți în siguranță, nu trebuie să-și exprime nevoile și simțămintele, ci să păstreze o oarecare distanță. La maturitate, caută aceeași distanță față de cei din jur, temându-se de prea multă apropiere, intimitate, de a fi vulnerabili sau de a demonstra o oarecare dependență de cineva. Nu trebuie pierdut din vedere faptul că cei mici nu au doar nevoi fizice, ci și emoționale, pe care părinții trebuie să le îplinească.

Atașament dezorganizat

Acesta are loc atunci când părinții nu au un comportament consecvent. Spre exemplu, uneori reacționează la o anumită situație râzând, alteori supărându-se sau țipând, neavând un comportament previzibil. În felul acesta, copiii nu știu ce să facă și cum să obțină ceea ce au nevoie. Își doresc să meargă la părinți pentru a se simți în siguranță, dar, pe măsură ce se apropie de ei, simt teamă. Lipsindu-le simțământul de siguranță, ei experimentează o „dezordine emoțională” și simțăminte contradictorii.

Înțelegând mai bine aceste tipuri de atașament și impactul lor în viața copilului, putem dezvolta pe viitor un model de atașament mai sănătos, în care cel mic să se simtă iubit, în siguranță, liber și fără teamă. Sfaturile apostolului Pavel scrise în Efeseni 6:1-4 conchid într-un mod exhaustiv felul în care ar trebui să se dezvolte relația dintre părinte și copilul său: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept. «Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta» – este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință – «ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ». Și voi, părinților, nu întârâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i în mustrarea și învățătura Domnului.” ■

**RELATII
SĂNĂTOASE
COSTEL
GOGONEAȚĂ**



**ÎNȚELEGÂND MAI BINE
ACESTE TIPURI DE
ATAȘAMENT ȘI IM-
PACTUL LOR ÎN VIAȚA
COPILULUI, PUTEM
DEZVOLTA PE VIITOR
UN MODEL DE ATAȘA-
MENT MAI SĂNĂTOS ÎN
RELAȚIA PĂRINTE-
COPIL, ÎN CARE CEL
MIC SĂ SE SIMTĂ IUBIT,
ÎN SIGURANȚĂ, LIBER
ȘI FĂRĂ TEAMĂ.**

Costel Gogoneață, pastor, capelan al Asociației Studențești
AMICUS București, psihoterapeut integrativ în formare



O PARALELĂ PROFETICĂ SEMNIFICATIVĂ

Cărțile Ezra și Neemia, din Vechiul Testament, ne oferă raportul succint al celui de-al doilea Exod, exodul din robia babiloniană. Dincolo de un exemplu impresionant cu privire la interesul pentru cauza lucrării lui Dumnezeu, dedicarea, spiritul de sacrificiu al celor care au plecat din Babilon pentru a reporni serviciile ceremoniale din Templu și pentru a reconstrui Ierusalimul, ni se oferă data importantă a începutului celor 70 de săptămâni profetice și totodată și a celei mai lungi perioade profetice, cei 2 300 de ani.

„Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiuirii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și prorociei și până la ungerea Sfântului sfinților. Să știi dar și să înțelegi că, de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul (Mesia), la Cărmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaiszeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strămtorare” (Daniel 9:24-25).

Cartea Ezra conține decretul dat de împăratul Artaxerxe în anul al șaptelea al domniei sale, anul 457 î.Hr. Corectitudinea acestei date istorice este atestată și de studiile lui Isaac Newton. Dacă decretule anteriorale ale lui Cir și Darius se refereau strict la rezidirea Templului, acest edict este mult mai amplu și se referă la restaurarea religioasă și administrativă a Ierusalimului. În rugăciunea lui Ezra găsim tocmai acea mențiune care confirmă această caracteristică a poruncii date de Artaxerxe:

„Căci suntem robi, dar Dumnezeu nu ne-a părăsit în robia noastră. A îndreptat spre noi bunăvoința împăraților perșilor și ei ne-au dat o nouă putere de viață, ca să putem zidi Casa Dumnezeului nostru și să-i dregem dărâmăturile, făcându-ne astfel rost de un loc de adăpost în Iuda și la Ierusalim” (Ezra 9:9).

Cele 70 de săptămâni profetice, care echivalează cu 490 de ani calendaristici, reprezintă timpul „defalcat” (ceea ce Cornilescu a tradus cu „hotărâte”) din perioada mai lungă de 2 300 de ani, stabilind o nouă perioadă de har alocată poporului Israel după robia babiloniană de 70 de ani.

Lungimea robiei a fost determinată de anii sabatici care nu au fost respectați, așa cum reiese din raportul biblic: „Până ce țara și-a ținut Sabatele ei și s-a odihnit tot timpul cât a fost pustiită, până la împlinirea celor șaptezeci de ani” (2 Cronici 36:21).

Deci anii robiei trebuie să recupereze o perioadă de 490 de ani (70 x 7). Dacă anii aceștia au fost consecutivi, perioada acesta ar fi: 1096 î.Hr.–606 î.Hr. Începutul ei sunt ultimii ani ai responsabilității de judecător a lui Samuel. Cerința unanimă a poporului a fost să li se dea un rege, ceea ce l-a întristat foarte mult pe profet, dar de fapt ei se opuneau teocrației. „Domnul a zis lui Samuel: «Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune, căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine Mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei»” (1 Samuel 8:7).

Regele Saul și-a început domnia un an mai târziu, 1095 î.Hr. De aici se poate deduce oarecum cauza nerespectării anilor sabatici. Guvernarea unui rege cu întreg alaiul său impunea o serie de taxe, pe care probabil poporul a încercat să le compenseze nerespectând anii sabatici.

După robia babiloniană, în marea Sa îndurare, Dumnezeu le mai oferă un timp de încă 490 de ani de har. Dar, din păcate, la finalul acestei perioade, poporul ales se leapădă din nou de Fiul lui Dumnezeu într-o formă mult mai gravă („noi n-avem alt împărat decât pe cezarul” – Ioan 19:15), pentru ca apoi aversiunea să culmineze cu răstignirea Domnului Isus Hristos. Actul care își pune definitiv pecetea asupra sorții poporului este lapidarea lui Ștefan, prin care respingeau de fapt ultimul apel al Duhului Sfânt. Era anul 34. d.Hr., exact sfârșitul celor 70 de săptămâni profetice, timpul de har acordat lui Israel ca popor. Ca individ, mântuirea lor este posibilă până la încheierea harului pentru lumea întreagă.

Finalul celor 2 300 de zile profetice conduce la anul 1844. Începând cu Paștele răstignirii Mântuitorului, sărbătorile ceremoniale au început să se convertească din „umbră” în realitate cu o exactitate matematică. Exact de Paște a avut loc jertfirea Mielului lui Dumnezeu; de ziua snopului de legănat au înviat împreună cu Isus o seamă de sfinți (primul rod al sacrificiului lui Isus), iar exact în Ziua Cincizecimii a coborât Duhul Sfânt peste biserica primară. Dar au mai rămas trei sărbători din sistemul ceremonial: Ziua Trâmbițelor, Ziua Ispășirii și Sărbătoarea Corturilor.

Indicativul profetic pentru aflarea împlinirii acestor sărbători îl constituie Daniel 8:14: „Și el mi-a zis: «Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit.»”

Dintre cele trei, sărbătoarea cea mai semnificativă este Ziua Ispășirii. Și tocmai această dată este indicată. În funcție de ea se pot stabili celelalte două. Sărbătoarea

Trămbițelor este doar anunțul general al venirii acestei zile, iar Sărbătoarea Corturilor este sărbătoarea recoltei spirituale, un eveniment care depinde de procesul de coacere și de aceea nu este precizată o dată calendaristică a acestui eveniment în împlinirea concretă a simbolisticii acestei zile. În Apocalipsa, atât secerișul grâului (strângerea celor neprihăniți), cât și recoltarea strugurilor (pedepsirea celor nelegiuiți, ilustrată prin călcarea strugurilor în teasc) nu sunt date stabilite în mod arbitrar. Ele vor avea loc în funcție de coacere (Apocalipsa 14:15-20), adică definitivarea atitudinii față de Dumnezeu: „Pune secerea Ta și seceră, pentru că a venit ceasul să seceri și secerișul pământului este copt... Pune cosorul tău cel ascuțit și culege strugurii viei pământului, căci strugurii ei sunt copti.”

Chiar și acest aparent amănunt pune în evidență atât dreptatea, cât și bunătatea lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă că nu se va pierde nimeni din cauză că Dumnezeu a închis harul prea devreme.

Curățirea simbolică a sanctuarului avea loc în Ziua Ispășirii. Cu alte cuvinte, în anul 1844 trebuia să înceapă această lucrare importantă, care are loc prin ceea ce numim „judecata de cercetare”.

Vestirea acestui eveniment atât de important a început nu doar cu zece zile înainte de Sărbătoarea Ispășirii, așa cum prevedea calendarul sărbătorilor ceremoniale, ci cu peste zece zile profetice. Din anul 1833, William Miller vestește importanța evenimentului „curățirii sanctuarului”, ceea ce în interpretarea lui însemna curățirea Pământului de păcat prin revenirea Domnului Isus Hristos.

Odată stabilite cele două capete ale arcului profetic de 2 300 de ani, anul 457 î.Hr., respectiv anul 1844, constatăm o similitudine interesantă între evenimentele de la capătul inițial și evenimentele de la final:

1. Trei edicte imperiale consecutive (Cir, Darius și Artaxerxe) dau posibilitatea ieșirii din Babilon și a întoarcerii în țara lui Israel. Tot așa, trei solii îngerești soamează pe copiii lui Dumnezeu să părăsească Babilonul spiritual (Apocalipsa 14).

2. În anul 457 î.Hr. are loc întoarcerea din robia babiloniană a unui grup de israeliți, mai ales leviți, sub conducerea lui Ezra. La celălalt capăt al arcului profetic are loc o ieșire masivă din diferitele biserici creștine și alcătuirea Mișcării advente.

3. Doar cei asemenea lui Noe, Daniel și Iov aveau șanse de mântuire din Babilonul istoric: „Chiar de ar fi în mijlocul ei acești trei oameni: Noe, Daniel și Iov, ei nu și-ar mântui decât sufletul lor prin neprihănirea lor, zice Domnul, Dumnezeu” (Ezechiel 14:14). Aceleași caracteristici spirituale dominante sunt evidențiate și de întreita solie îngerească (Apocalipsa 14:12):

- Răbdarea sfinților (principala caracteristică a lui Iov)
- Păzirea poruncilor (principala caracteristică a lui Daniel)
- Credința lui Isus (principala caracteristică a lui Noe).

4. Întoarcerea unui număr semnificativ de leviți și aducerea vaselor Templului a dat posibilitatea desfășurării serviciilor din Templul din Ierusalim. Mișcarea adventă readuce în atenția lumii importanța serviciilor din sanctuarul ceresc și mai ales a începutului judecății de cercetare.

5. O următoare etapă a fost refacerea zidurilor și porților dărâmate în urma asediului babilonian.

Mișcarea adventă a primit misiunea de a reface spărtura din zidul protector al Legii lui Dumnezeu, produsă de Babilonul spiritual. Protestantismul lutheran a reasezat porunca a II-a, iar Mișcarea adventă, porunca a IV-a din Decalog.

6. În ambele exoduri au loc reforme cu privire la păzirea Sabatului.

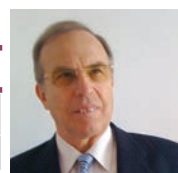
7. Ambele au trăit o anumită dezamăgire legată de sanctuar. În cadrul primului exod, dezamăgirea a fost determinată de lipsa slavei templului reconstruit de Zorobabel, în comparație cu Templul lui Solomon. În 1844, dezamăgirea a fost cu privire la întârzierea evenimentului slăvit al revenirii Mântuitorului.

8. Prezența Spiritului Profetic în ambele exoduri a clarificat dilemele și dezamăgirile. Proroci ca Hagai, respectiv Ellen G. White au primit solii clarificatoare și edificatoare. Acel templu al lui Zorobabel urma să fie onorat de slava prezenței Fiului lui Dumnezeu venit ca om. Dezamăgirea experimentată de așteptătorii din 1844 urma să fie compensată de expansiunea mondială a lucrării și de un seceriș mult mai bogat de mântuiți decât acel grup restrâns de așteptători de la acea dată.

9. Primul exod se încheie cu o sărbătoare a bucuriei succesului, o festivitate de amploare ținută în Ierusalimul pământesc. Al doilea exod va ține festivitatea succesului în Ierusalimul ceresc.

Reușita exodului inițial este o încurajare și o garanție sigură a reușitei exodului final. ■

**EXODUL
FINAL
EMILIAN
NICULESCU**



MIȘCAREA ADVENTĂ A PRIMIT MISIUNEA DE A REFACE SPĂRTURA DIN ZIDUL LEGII LUI DUMNEZEU, PRODUSĂ DE BABILONUL SPIRITUAL. PROTESTANTISMUL LUTHERAN A REASEZAT PORUNCA A II-A, IAR MIȘCAREA ADVENTĂ, PORUNCA A IV-A DIN DECALOG.

Emilian Niculescu, pastor pensionar



„SE POATE LUA PRADA CELUI PUTERNIC?”

„SE POATE LUA PRADA CELUI PUTERNIC?” RĂSPUNSUL DOMNULUI A FOST FĂRĂ ECHIVOC: „DA, PRADA CELUI PUTERNIC VA FI LUATĂ ȘI CEL PRINS DE ASUPRITOR VA SCĂPA.” CEL MAI ÎNVERȘUNAT VRĂJMAȘ AL CREȘTINISMULUI A DEVENIT CEL MAI ÎNFOCAT PROTAGONIST AL LUI. CU UMILINȚĂ, A PUTUT EL SĂ SPUNĂ: „CĂCI EU SUNT CEL MAI NEÎNSEMENAT DINTRE APOSTOLI.”

Apostolul Pavel se apăra în fața împăratului Agripa, a guvernatorului Festus și a altor înalți funcționari prezenți împreună cu ei. Printre altele, deținutul a zis: „Și eu, ce-i drept, credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret” (Faptele 26:9).

Așa credea și așa a făcut. Multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret. A fost prezent la asasinarea lui Ștefan, păzind hainele „martorilor” (vezi Faptele 7:58). La începutul capitolului următor se specifică: „Saul se învoise la uciderea lui Ștefan” (8:1). Deci Saul din Tars votase ca Ștefan să fie ucis.

Și a urmat o prigoană: „În ziua aceea, s-a pornit o mare prigonire împotriva bisericii din Ierusalim... Saul, de partea lui, făcea prăpăd în biserică; intra prin case, lua cu sila pe bărbați și pe femei și-i arunca în temniță” (8:1,3). Mai departe se spune: „Dar Saul sufla încă amenințarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele-preot și i-a cerut scrisori către sinagogle din Damasc, ca, dacă îi va găsi pe unii umblând pe calea credinței, atât bărbați, cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim” (9:1,2).

Așa mărturisea el în ziua când se afla înaintea lui Agripa: „I-am aruncat în temniță pe mulți sfinți, căci am primit puterea aceasta de la preoții cei mai de seamă și, când erau osândiți la moarte, îmi dădeam și eu votul împotriva lor. I-am pedepsit adesea în toate sinagogle și îmi dădeam toată silința ca să-i fac să hulească. În pornirea mea ne bună împotriva lor, îi prigoneam până și în cetățile străine” (26:9-11).

Într-o vedenie pe care Pavel a avut-o în Ierusalim la scurtă vreme după convertirea lui, Domnul i-a spus: „Grăbește-te, ieși iute din Ierusalim, căci nu vor primi mărturisirea ta despre Mine” (Faptele 22:18,19; cuvintele citate sunt din versetul 18). Pavel i-a răspuns așa: „Doamne, ei știu că eu îi băgam în temniță și îi băteam prin sinagogi pe cei ce cred în Tine și că, atunci când se vărsa sângele lui Ștefan, martorul Tău, eram și eu de față, îmi uneam încuviințarea mea cu a celorlalți și păzeam hainele celor ce-l omorau” (versetele 19 și 20).

Acesta era omul care răspundea la numele „Saul din Tars”, teolog instruit la „picioarele lui Gamaliel”, „plin de râvnă pentru Dumnezeu” (ver-

setul 3). Sau, cum mărturisea el mai târziu: „Ați auzit, în adevăr, care era purtarea mea de altădată, în religiunea iudeilor. Cum, adică, prigoneam peste măsură de mult biserica lui Dumnezeu și făceam prăpăd în ea și cum eram mai înaintat în religiunea iudeilor decât mulți din neamul meu, de o vârstă cu mine. Eram însuflețit de o râvnă nespuse de mare pentru datinile strămoșești” (Galateni 1:13,14).

Omul acesta cu antecedente atât de grave nu și-a ascuns niciodată trecutul: „...măcar că mai înainte eram un hulitor, un prigonitor și batjocoritor” (1 Timotei 1:13).

Întreba Domnul prin pana profetului Isaia: „«Se poate lua prada celui puternic? Și poate să scape cel prins din prinsoare?» «Da», zice Domnul, «prada celui puternic va fi luată și cel prins de asupritor va scăpa»” (Isaia 49:24,25). E destul de bine cunoscută istoria acestei eliberări, cum Saul din Tars, în drum spre Damasc, ca să-i aresteze pe creștinii de acolo, a avut o vedenie orbitoare, când a auzit glasul Domnului: „Saul, Saul, pentru ce Mă prigonești?” (Faptele 9:4). „«Cine ești Tu, Doamne?», a răspuns el. Și Domnul i-a răspuns: «Eu sunt Isus, pe care-L prigonești!»” (versetul 5).

Saul era acum copleșit și a întrebat: „Doamne, ce vrei să fac?” (versetul 6). Domnul i-a spus să se ducă în cetate, unde i se va spune ce să facă. Trei zile a fost orb, apoi ucenicul Anania a venit la el trimis de Domnul, și-a pus mâinile peste el, și Saul și-a căpătat vederea. A fost botezat și s-a atașat creștinismului cu toată inima, devenind, așa cum zice un dicționar, „cel mai mare teolog și misionar creștin”.

„Se poate lua prada celui puternic?” Răspunsul Domnului a fost fără echivoc: „Da, prada celui puternic va fi luată și cel prins de asupritor va scăpa.” Cel mai înverșunat vrăjmaș al creștinismului a devenit cel mai înfocat protagonist al lui. Cu îndrăzneală, deși cu umilință, a putut el să spună mai târziu: „Căci eu sunt cel mai neînsemnat dintre apostoli; nu sunt vrednic să port numele de apostol, fiindcă am prigonit biserica lui Dumnezeu. Prin harul lui Dumnezeu sunt ce sunt. Și harul Lui față de mine n-a fost zadarnic, ba încă am lucrat mai mult decât toți; totuși nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care este în mine” (1 Corinteni 15:9,10).

S-a luat prada celui puternic: „Un general ucis în luptă este pierdut pentru armata lui, însă moartea lui nu asigură putere suplimentară inamicului. Însă când un om important se unește cu puterea opusă, nu numai că serviciile lui sunt pierdute, ci aceia cu care se unește câștigă un avantaj hotărâtor. Saul din Tars, pe drumul său spre Damasc, putea foarte ușor să fie lovit de Domnul cu moartea și multă putere ar fi fost retrasă de la forța persecutoare. Însă Dumnezeu, în providența Lui, nu doar a cruțat viața lui Saul, ci l-a convertit, transferând în felul acesta de partea lui Hristos un luptător care era de partea vrăjmașului. Un vorbitor elocvent și un critic sever, Pavel, cu fermitatea lui strictă și curajul său nezguduit, poseda tocmai calificările necesare în biserica primară.” (Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 124)

Să revenim la ce a spus Pavel în fața împăratului Agripa și a celorlalți: „Și eu, ce-i drept, credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret” (Faptele 26:9). Împotriva lui Isus a făcut destul. Însă, odată câștigat de partea Mântuitorului, s-a atașat de El cu toată ființa lui până la moarte. Iată declarațiile lui:

- „Căci pentru mine, a trăi este Hristos și a muri este un câștig” (Filipeni 1:21).

- „Dar lucrurile care pentru mine erau câștiguri le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos. Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să-L câștig pe Hristos și să fiu găsit în El nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu prin credință. Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părăsirea suferințelor Lui și să mă fac ase-

menea cu moartea Lui, ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți” (3:7-11).

- „Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit” (1 Corinteni 2:2).

- „Pot totul în Hristos, care mă întâlnește” (Filipeni 4:13).

- Când prorocul Agab, venit la Cezareea în casa lui Filip evanghelistul, a vestit că Pavel va fi arestat în Ierusalim, cei de față au stăruit de el să nu se ducă acolo: „Când am auzit lucrul acesta, atât noi, cât și cei de acolo, l-am rugat pe Pavel să nu se suie la Ierusalim. Atunci Pavel a răspuns: «Ce faceți de plângeți așa și-mi rupeți inima? Eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar chiar să și mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus»” (Faptele 21:12,13).

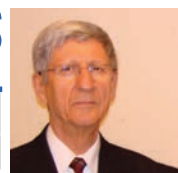
Și pentru Numele Domnului Isus, împotriva căruia altădată credea că trebuie să facă multe lucruri, dar pe care după convertire L-a iubit și L-a servit toată viața, a murit, decapitat, la Roma.

Să fim clari: noi trebuie să fim credincioși adevărului dumnezeiesc „până la moarte” (Apocalipsa 2:10). Trebuie să propovăduim acest adevăr prin toate mijloacele, în toate formele și în toate împrejurările. Cred însă că trebuie să ne reexaminăm atitudinea noastră față de Cel care ne-a dat acest adevăr, care ne-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru noi.

Nu pot să nu amintesc aici frumoasele cuvinte ale lui Philip Schaff: „Persoana lui Hristos este pentru mine cel mai sigur, precum și cel mai sacru dintre toate faptele; tot atât de sigur ca și propria mea existență; ba chiar mai mult: pentru că Hristos trăiește în mine și El este singura parte de preț din existența mea. Nu sunt nimic fără Salvatorul meu; sunt totul cu El și nu L-aș schimba pentru lumea întreagă” (*Persoana lui Hristos*, p. 8).

Mai multă umblare cu Mântuitorul, mai multă părtășie cu El, mai profundă iubire față de El. Să ajungem și noi la experiența fericită pe care a trăit-o Saul, devenit Pavel, care ne-a dat acest exemplu de schimbare și dăruire: „Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc, dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine” (Galateni 2:20). Amin! ■

**HRISTOS
ESTE TOTUL
STEFAN
RADU**



**PERSOANA LUI
HRISTOS ESTE
PENTRU MINE CEL
MAI SIGUR ȘI CEL
MAI SACRU LUCRU.
PENTRU CĂ HRISTOS
TRĂIEȘTE ÎN MINE,
EL ESTE SINGURA
PARTE DE PREȚ DIN
EXISTENȚA MEA.**



Dr. Ștefan Radu, pastor pensionar



VENIND DIN TOTALITARISM SPRE DEMOCRAȚIE...



**EXPERIENȚA
SCHIMBĂRII
IOAN
ORBAN**

**ȘTIAM CĂ ÎN DOSUL
GRATIILOR SUNT
OAMENI CARE AU
NEVOIE DE MULTĂ
LUMINĂ PRIN ÎNTU-
NERICUL PE CARE
ÎL STRĂBAT, OA-
MENI CARE DORESC
SĂ PRIMEASCĂ
ÎNCĂ O ȘANSĂ, O
POSIBILITATE DE
SCHIMBARE.**

Sunt unul dintre cei mulți, care am trăit în umbra unui regim care a asuprit tot ceea ce înseamnă DIVIN. M-am născut, am crescut și am trăit mulți ani în frumoasa localitate transilvană Gherla. Atunci când drumul mă purta prin estul localității mele, ocoleam pe departe clădirea închisorii, neîndrăznind nici măcar să privesc spre ea... Nu credeam că peste ani, în multe din încăperile de dincolo de ziduri, voi avea harul de a propovădui Cuvântul salvării divine. Astfel, începând din anul 1990, printre prioritățile activității mele pastorale, am așezat și lucrarea misionară în penitenciare.

Prin Psalmul 138, versetul 8, am înțeles că Dumnezeu are un scop bine definit în privința activității mele: „Domnul va sfârși ce a început pentru mine. Doamne, bunătatea Ta ține în veci: nu părăsi lucrările mâinilor Tale.”

Știam că în dosul gratiilor sunt oameni care au nevoie de multă lumină prin întunericul pe care îl străbat, oameni care doresc să primească încă o șansă, o posibilitate de schimbare. Cineva spunea: „În fața fiecărui om este așezată o țintă: ținta poate să fie banul, renumele, răzbunarea, schimbarea în bine, dar, fără Dumnezeu, viața nu are

scop și, dacă viața nu are scop, nu are niciun sens, iar atunci când viața nu are sens, ea devine fără importanță și fără speranță.”

De-a lungul anilor, am avut bucuria de a întâlni acolo, după gratii, oameni care, prin harul lui Dumnezeu, au reușit să parcurgă o experiență a schimbării pe care cu greu o credeam posibilă.

Mă voi opri, de data aceasta, la experiența unei măicuțe de 87 de ani care, după 11 ani de condamnare și detenție, sosise pe pragul eliberării. Cândva, această femeie a fost iubită și stimată atât în familie, cât și în societate, dar printr-o acțiune negândită, chiar la vârsta senectuții, a ajuns să fie părăsită de familie, de prieteni și societate. Am rămas surprins atunci când unul dintre ofițerii din conducerea penitenciarului m-a apelat spunându-mi: „Domnule pastor, am încercat la mai multe biserici și nu am găsit soluții. Bătrânica noastră de 87 de ani trebuia să fie eliberată de mai multe zile, stă cu bagajele pregătite de plecare și nu are unde. Familia dânzei nu o primește acasă. Ne puteți ajuta?” La rândul-mi, am fost bucuros ca, după un apel telefonic adresat Casei de seniori „Pulsul Vieții”, să primesc un răspuns favorabil. Domnul director Horvath Iosif mi-a spus: „Frate pastor, patul este așternut, puteți veni în orice clipă.” Am fost plăcut surprins de atitudinea personalului din cadrul penitenciarului, văzându-i atât de bucuroși că situația deținutei lor a fost soluționată. Istoria acestei femei de 87 de ani nu s-a încheiat aici. După câteva luni a fost acceptată de familia ei, nepoții dânzei venind să o ia acasă, la copiii ei.

Bunătatea lui Dumnezeu este fără margini. Slujindu-L pe El, vom descoperi în jurul nostru oameni care-și doresc schimbarea, care vor un alt drum în viață, care își schimbă prioritățile. Noi putem fi unealta din mâna Domnului, iar El va duce la bun sfârșit lucrarea Sa prin noi.

Romani 15:1: „Noi, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi...” ■



Ioan Orban, pastor, districtul Gherla, județul Cluj



PROFEȚII SUSPENDATE (I)

Introducere

Cu acest număr de revistă începem un nou ciclu de articole pe tema acelor profeții adevărate, din Sfânta Scriptură, care nu s-au împlinit și nu se vor mai împlini. Este vorba de profeții cu caracter provizoriu, care fie s-au împlinit într-o măsură foarte modestă, fie nu s-au împlinit deloc. Ele nu sunt eșuate, nu sunt eșecuri ale lui Dumnezeu, ci au fost zădărnice și suspendate. În final, ele sunt depășite de profețiile apocaliptice și de Evanghelia, care ne descoperă planurile definitive ale lui Dumnezeu.

Profețiile zădărnice sunt interesante și instructive, pentru că prin ele putem înțelege planurile și caracterul lui Dumnezeu în relație cu oamenii. Un alt motiv pentru studiul lor este că interpretările greșite ale acestor profeții afectează dramatic înțelegerea tuturor celorlalte previziuni biblice ale timpului sfârșitului. Profețiile obișnuite sunt arătate de Dumnezeu ca fiind condiționate, adică ele urmează să se îplinească *numai dacă* se împlinesc anumite condiții.¹

Ieremia 18:1-10: „Descoperirea care i s-a făcut lui Ieremia din partea Domnului: «Du-te imediat în vale, în casa olarului; acolo îți voi spune cuvintele Mele!» M-am coborât la casa olarului și iată că el lucra pe roată. Când vasul pe care-l lucra din lut se strica în mâna olarului, el făcea un alt vas, după cum îi plăcea lui să-l facă. Atunci, cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: «Oare nu pot Eu să fac cu voi ca olarul acesta, casă a lui Israel?» – zice Domnul. «Iată voi, casă a lui Israel, sunteți în mâna Mea ca lutul în mâna olarului! O dată vorbesc despre un neam sau regat, că îl voi smulge, îl voi dărâma, îl voi prăpădi [vezi Ieremia 1:10; 31:28; 45:4]; dar, dacă neamul acela se întoarce de la răul lui, despre care am vorbit, atunci și Eu Mă căiesc de răul pe care plănuisem să i-l fac. Altă dată vorbesc despre un neam sau un regat, că îl voi zidi, sau îl voi sădi, dar, dacă neamul acesta face ce este rău în ochii Mei și nu ascultă de glasul Meu, atunci Mă căiesc de binele pe care făgăduisem să i-l fac.»” (traducerea autorului)

Această descoperire extraordinară explică toate profețiile zădărnice. Dumnezeu îi spunea lui Avraam că promisiunea moștenirii Canaanului nu se va împlini imediat cu fiul său, ci abia după ce urmașii lui aveau să fie robi timp de patru secole (generații) într-o țară străină (Geneza 15:13-16), „pentru că vinovăția amoritilor încă nu este deplină”. Există deci condiții ale împlinirii unor profeții, atât optimiste, cât și pesimiste.

Marea profeție despre Gog

Printre scenariile cele mai spectaculoase și mai speculate referitoare la „vremea de apoi” se află și profeția despre Gog, care ocupă două capitole în cartea lui Ezechiel (38–39). Pentru a înlesni înțelegerea cititorilor, să observăm, după schema alăturată, care este locul acestei profeții în cartea lui Ezechiel. Mai întâi, să facem un mic inventar al conținutului cărții.

Capitolele 1–24 se adresează Ierusalimului și Iudeei, care aveau să fie distruse, iar poporul, deportat în Babilon. Capitolele 25–32 adresează amenințări asemănătoare altor popoare. În capitolele 33–36 sunt amestecate avertizări și făgăduințe pentru iudei, cu unele amenințări pentru vecinii răi. În capitolele 37–48 sunt profeții despre repatrierea și restaurarea lui Israel după exilul babilonian. Iar profeția despre Gog este legată de momentul acelei reșezări a lui Israel în țară.

Timpul prezis al împlinirii profeției

Este ciudat că mulți dintre cei care explică această profeție așteaptă ca ea să se întâmple la sfârșitul timpului, când de fapt este cât se poate de clar că ea trebuia să aibă loc în timpul repatrierii și așezării lui Israel după exilul babilonian. Dumnezeu i-a vorbit lui Ezechiel în timpul exilului și cu privire la acel popor din exil, nu numai iudei, ci și efraimiți și toate celelalte triburi, promițând că îi va aduce înapoi în țară în virtutea unui nou legământ. Rețineți însă că acest nou legământ nu era Evanghelia lui Isus Hristos, ci o înnoire a legământului de la Sinai, un legământ în care se vorbește despre templu, preoți și leviți, jertfe, ceremonii, sărbători calendaristice, precum și despre domnia dinastiei lui David.

Momentul invaziei lui Gog urma să fie imediat după exil, când Israel era repatriat, dar nepregătit din punct de vedere politic și militar: „locuind în siguranță”, „în cetăți fără ziduri de apărare și fără porți cu zăvoare” (Ezechiel 38:8,11-12,14). Întrebăm pe cei care aplică profeția la statul Israel: sunt, oare, israelienii de astăzi atât de lipsiți

**INTENȚIA
DIVINA
FLORIN
LAIU**



**FĂGĂDUINȚA
MOȘTENIRII CANA-
ANULUI NU SE VA
ÎMPLINI CU FIUL
LUI AVRAAM, „PEN-
TRU CĂ VINOVĂȚIA
AMORIȚILOR NU
ESTE DEPLINĂ”.
EXISTĂ CONDIȚII ALE
ÎMPLINIRII UNOR
PROFEȚII.**

de apărare și, în același timp, atât de liniștiți, trăind fără grijă? Ezechiel însă este foarte clar când se referă la repararea din exilul babilonian, deoarece se raportează mereu la păcatele poporului dinainte de exil, la pedeapsa exilului babilonian și apoi la revenirea din exil (Ezechiel 39:23-29). Deloc nu sugerează că s-ar referi la o împlinire de peste 2 500 de ani!

Profeția este inclusă în capitolele 37-48, unde se promite o restaurare fabuloasă. Împlinirea profețiilor a fost însă într-o formă extrem de modestă și nesatisfăcătoare. Israel (Efraim) nu s-a întors, nici iudeii nu s-au întors decât parțial. Templul rezidit a fost mult mai modest, în timp ce profeția lui Ezechiel prevedea unul mai grozav decât al lui Solomon. Puținii care s-au întors au fost asaltați de probleme mari, externe și interne. Gog n-a mai venit (el ar mai fi lipsit!), dar vecinii răi i-au compensat lipsa pe cât au putut. Apoi au venit alți și alți asupritori, despre care lui Ezechiel nu i se spusese nimic. Regatul lui David nu s-a mai restabilit în Iudeea. Istoria lui Israel a luat un curs diferit. După secole, iudeii au fost conduși de dinastia Hașmoneilor (Macabeilor), apoi de Irozi.

Dar ce înseamnă că invazia lui Gog avea să fie „după multe zile... în vremea de apoi” (38:8), „în zilele de apoi” (38:16)? Ezechiel a făcut această profeție la scurt timp după dezastrul Ierusalimului din anul 586 î.Hr. (Ezechiel 33:21). Expresia „după multe zile” este aceeași (*miyya-mim rabbim*) din Iosua 23:1, unde se referă la câteva zeci de ani. Cei 70 de ani de exil în Babilon și apoi de restaurare dificilă în patrie erau cu siguranță „multe zile”. Majoritatea exilaților nu le-au mai apucat. Iar expresia care a fost tradusă cu „vremea de apoi” (*bə'ah'rit haššanim*) înseamnă simplu, „în cursul anilor” sau „în anii viitori”. Expresia „în zilele de apoi” este traducerea unei expresii frecvente a profeților: *bə'ah'rit hayyamim* („în zilele viitoare”, „în cursul vremurilor”).² Expresia „de apoi”, sau „de pe urmă”, deși are în spate o tradiție creștină care trimite la sfârșitul istoriei, este o vagă referire la un viitor nu foarte îndepărtat de momentul prezicerii.

Identitatea lui Gog și a armatelor lui

Numele Gog nu este israelit și nu are niciun sens în limba ebraică.³ Dar, cu două generații înainte de Ezechiel, domnise un mare rege, numit *Gugu* de către asiro-babilonieni și *Gyges* de către greci,⁴ care întemeiasc ultima dinastie a Lidiei, cu capitala la Sfard (Sardes, ebr. *Sefarad*, Obadia 1:20). Regatul Lidiei, cunoscut mai înainte ca Țara Maionilor, devenise între timp un mic imperiu, care ocupa cam jumătate din teritoriul Turciei de astăzi, de la Marea Egee până la râul Kizilirmak, stăpânind multe popoare. Lidia a fost prima putere din lume care a bătut monedă și ale cărei bogății în aur erau legendare. Lidienii i-au ajutat pe egipteni împotriva asirienilor,

au alungat înapoi pe cimerieni, s-au bătut cu mezii, dar atacându-i pe perși, au sfârșit cuceriri de Cyrus cel Mare.

În același timp, Gugu purta un nume semnificativ în mitologia greacă (*Gyges*), numele unui monstru gigantic, cu 50 de capete și o sută de mâini, care s-a luptat cu diferite categorii de zei, până a fost aruncat paznic la „talpa iadului” (în Tartar). Așadar, era o bună ilustrație pentru un ultim invadator al lui Israel, care urma să conducă monstruoasă coalăție.

De mult timp s-a crezut că „domnul Roșului” (Ezechiel 38:2-3; 39:1) ar avea legătură cu Rusia. Dar expresia ebraică *nəšî' ro* înseamnă doar conducătorul principal.⁵ Meșec și Tubal sunt denumiri ebraice ale unor popoare iafetite (Geneza 10:2), cunoscute în Orientul Apropiat în timpul lui Ezechiel ca locuind în vecinătatea lidienilor: *Mušku* și *Tabalu*. Grecii îi numeau pe aceștia *moschi* și *tibareni*. Tabal era în partea sud-centrală a Turciei de astăzi, iar *Mušku* era între Tabal și Armenia. Magog este neidentificat, dar pare să fi fost un popor care pe vremea lui Ezechiel stăpânea parte din țărmurile mării.⁶ Zona aceasta dintre Marea Egee și până la sud de Caucaz este descrisă de un evreu antic ca fiind „fundul miazănoptii”. Geografia israelită nu avea cunoștință de popoare și țări mai nordice decât acestea.

Profetul enumeră printre cei coalizați cu anatolianul Gog, popoare importante care nu erau supuse Babilonului: de la est, perșii (*Paras*), rudele puțin necunoscute ale mezilor; de la sud, puternicii vecini ai Egiptului (Ezechiel 38:5): nubienii (*Kuš* = Sudan) și libienii (*Put*). De la nord, urmau să se alăture lui Gog, grozavii cimerieni (Gomer),⁷ precum și misterioasa „casă a Togarmei”, care a fost identificată de unii cu Armenia sau cu popoarele caucaziene în general, iar de alții cu popoarele turcice.⁸ Profetul se referă doar la aceste popoare depărtate care nu i-au atacat vreodată pe evrei, dar este posibil ca acestea să fie numite tocmai pentru a arăta amploarea invaziei, și nu ca fiind exclusive.

În profețiile lui Ezechiel, Babilonul este supraputerea prin care Dumnezeu le pedepsește pe toate celelalte popoare din Orientul Apropiat. După Babilon, Ezechiel nu menționează pe perși ca fiind următoarea supraputere, ci, în mod paradoxal, pe Gog, din „țara lui Magog” (Lidia), iar pe perși îi numără în flancurile oastei acestuia. În realitate însă, după aproape 20 de ani, Cyrus a cucerit Lidia (545 î.H.), precum și toate popoarele menționate ca făcând parte din coalăția lui Gog. Profeția despre Gog a fost astfel suspendată. Alte supraputeri s-au succedat.





Ultima coalitie împotriva poporului lui Dumnezeu încă nu s-a arătat. „Gog și Magog” nu s-au ivit!

Dacă profetia ar fi fost făcută pentru timpurile noastre și cu privire la Israel, ar fi fost menționate popoare de astăzi, ar fi fost menționată ostilitatea „arabilor”. Dimpotrivă, singurele popoare arabe menționate (Seba și Dedan, cf. Ez. 38:13),⁹ întreabă mirate pe Gog: „Oare chiar ai venit la pradă?” Cu alte cuvinte, tu, rege lidian bogat, ai răsculat toată lumea împotriva unui popor de supraviețuitori repatriați în Canaan, care nici nu au apucat să se gospodărească? Aceeași întrebare retorică o pun chiar și „negustorii din Tarșis”, fenicienii care stăpâneau Mediterana din Tir până în Cartagina (Tunisia) și Tartessos (în Sudul Spaniei).

Gog, un arhetip al lui antihrist, al marionetei diavolului

Citind cu atenție, observăm că Dumnezeu i-ar fi permis lui Gog (sau, altfel spus, l-ar fi tras cu cârligul Lui), ca să invadeze Israelul, pentru a pieri acolo, cu tot acel nor de cotropitori aroganți care urmau să se măcelărească reciproc. În realitate, multe din acele popoare au dispărut de mult, le-a dispărut și numele, iar profetia a rămas neîmplinită. Se va mai împlini ea vreodată? Cartea Apocalipsa ne dezvăluie în ce fel se va împlini totuși această profecie care nu s-a împlinit la vremea ei, în ciuda faptului că detaliile geografice și etnice sunt de mult depășite.

Apocalipsa ne arată că profetia se va împlini (Apocalipsa 20:7-9) doar *în principiu*; se va împlini *într-un alt timp* (la sfârșitul împărăției mileniale), *într-un alt cadru* (cu ocazia învierii tuturor celor pierduți), *cu alți actori* (neamurile din toate cele patru colțuri ale pământului), și nu cu Israelul de astăzi sau de mâine, ci cu Ierusalimul ceresc coborât pe pământ, a cărui suprafață ar ocupa totul pe o rază de peste 1 000 km², dacă se aşază cu centrul la Ierusalim, și care cuprinde evrei și neevrei, dar fără

templu (Apocalipsa 21:22,24-27)! Replica lui Dumnezeu în fața invaziei lui Gog este exact așa cum fusese prevăzută de Ezechiel: foc din cer! (Apocalipsa 20:9c).

Observând însă că invazia lui „Gog” are loc imediat după învierea rebelilor și că acțiunea lui este reluarea „soluției finale” întreruptă de Isus în ziua parusiei, putem identifica pe Gog cu antihristul roman. Acesta este ultimul vrăjmaș al adevăratului Israel în profetia lui Daniel (Daniel 7:8; 8:9; 11:36-45) și în viziunea lui Ioan – unde se pot recunoaște chiar detalii din profetia lui Ezechiel (Apocalipsa 13:8; 16:13-21). ■

Florin Lăiu este profesor de Biblie pensionar.

**PROFEȚIILE ZĂ-
DĂRNICITE SUNT
INSTRUCTIVE;
PRIN ELE PU-
TEM ÎNȚELEGE
PLANURILE ȘI
CARACTERUL LUI
DUMNEZEU ÎN
RELAȚIE CU OAME-
NII. INTERPREȚĂ-
RILE GREȘITE ALE
ACESTOR PROFEȚII
AFECTEAZĂ
ÎNȚELEGEREA
CELORLALTE PRE-
VIZIUNI BIBLICE
ALE TIMPULUI
SFÂRȘITULUI.**

¹ În teologia adventistă, principiul condiționării profetiilor a fost menționat de Andrews în 1872, sau poate chiar mai devreme (John N. Andrews, *The Sanctuary and Twenty-Three Hundred Days*, Steam Press of the Seventh-day Adventist Publishing Association, Battle Creek, MI., 1872 (retipărită de TEACH Services) 1997, pp. 5–6. Raymond Cotrell, editor al SDA Bible Commentary, a promovat cel mai mult această teologie în introducerea sa la volumul al IV-lea din Comentariile Biblice AZS (1955, pp. 25–38): “The Role of Israel in Old Testament Prophecy”. Pe lângă mulțimea de referințe biblice, în acel studiu, Cotrell a adăugat referințele relevante din Spiritul Profetiei, care confirmă teologia profetiilor condiționate. Acest principiu însă nu cuprinde și viziunile apocaliptice descoperite prin Daniel și Ioan.

² Aceeași expresie a fost tradusă de Cornilescu în alte locuri astfel: „în vremurile care vor veni” (Gen. 49:1), „în vremurile care vor urma” (Num. 24:14), „în zilele de pe urmă” (Deut. 4:30), „în scurgerea vremurilor” (Is. 2:2), „în cursul vremurilor” (Ier. 23:20,24), „în vremile (vremurile) de apoi” (Ier. 48:47; Dan. 10:14), „în zilele de apoi” (Ier. 49:39), „în vremurile de pe urmă” (Osea 3:5; Mica 4:1).

³ A existat un Gog, urmaș al lui Ruben (1 Cr. 5:4, în trad. siriacă, Doeg), dar rădăcina gwg nu există în limbile semitice. Există substantivul *gag(u)* = acoperiș (plat), dar fără nicio legătură cu numele.

⁴ Evreii l-ar fi numit, cu adevărat, Gog. Comparați, de exemplu, numele Tirului (gr. *Tyros*, ebr. *Ṭor*) și al lui Cyrus (gr. *Kyros*, bab. *Kuraš*, ebr. *Kôreš*). Se pare că lidienii îl numeau Kukas / Gugas. Domnia lui a fost fixată de istoricii moderni între anii 690–652 î.H.

⁵ Confuzia aceasta a apărut cu ocazia traducerii Bibliei în greacă, unde cuvântul ebraic *ro’š* (cap, căpetenie) a fost înțeles ca nume de popor sau de loc geografic (Rhos). Numele Rusiei (Ross) a apărut târziu, în Evul Mediu, și este de origine germanică, întrucât cnezatul Rusiei a fost întemeiat de varegi (varangi), cuceritori asemănători vikingilor.

⁶ Termenul ebraic tradus cu „ostroave” (Ezec. 39:6) înseamnă de fapt orice zonă maritime: țărmuri, peninsule, insule. Magog, Tubal și Meșec au fost triburi iafetite care s-au așezat în țări cu ieșire la mare (Gen. 10:2,5).

⁷ Cimerienii erau numiți de către asirieni *ghimirrai* și *Gamir*. Localizați inițial în părțile de nord ale Mării Negre, posibil de origine tracă, ei au invadat țările de la sud de Caucaz și din Anatolia.

⁸ În Antichitatea îndepărtată a existat o cetate cu numele Tegarama într-o zonă necunoscută, în partea de est a Turciei de astăzi. Togarma denumește un trib descendent din Gomer (Gen. 10:3), care alimenta comerțul tirian, aducând cai, armăsari și cătări sau mule (Ezec. 27:14).

⁹ Gen. 10:7; 1 Cron. 1:9 (Etiopia? Arabia de Sud?); Gen. 25:3; 1 Cron. 1:32 (urmași ai lui Avraam din Chetura, care s-au localizat pe teritoriul Iordaniei de astăzi, Gen. 35:6).



SĂ NU VI SE TULBURE INIMA!

Capitolul 14 din Evanghelia după Ioan începe și se încheie cu un îndemn plin de iubire al Domnului (Ioan 14:1,27). Nu este de mirare că apostolii erau tulburați. Unul dintre ei era un trădător, iar Petru fusese avertizat că avea să se lepede de Învățătorul de trei ori, înainte să cânte cocoșul. Asemenea lui, nici noi nu ne cunoaștem inimile. Știm însă cu toții, din experiență, că acestea se tulbură ușor.

Perioada pe care tocmai am parcurs-o stă ca mărturie. Dar cea mai grea lovitură pentru ucenici a fost realizarea faptului că Isus avea să-i părăsească (Ioan 13:33). Cum i-a liniștit Domnul? Să ne întoarcem în timp și să participăm împreună cu ucenicii la ședința de vindecare a inimilor rănite și întristate, prin șase asigurări minunate, încă atât de actuale. Dacă ești ucenic al Domnului Isus Hristos, poți revendica toate aceste făgăduințe, te poți bucura de ele.

1. **Veți fi în cer, în Împărăția lui Dumnezeu.** „Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, pentru ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi!” (v. 3). Cerul este un loc real, nu este un produs al imaginației noastre. Este locul în care locuiește Dumnezeu, iar Isus stă la dreapta Sa. Este descris de către autorii Bibliei ca un regat, o moștenire, un oraș și o casă. Cuvântul *tată* este folosit de 53 de ori în doar patru capitole din Ioan 13–17. Cerul – spune Domnul Isus – este casa Tatălui meu. Cerul este acasă pentru copiii lui Dumnezeu. Isus pregătește un loc pentru mine. Cum ne ajută această asigurare că vom fi în Împărăția lui Dumnezeu? Făgăduința unei case cerești la sfârșitul vieții de credință ne permite să suportăm cu bucurie obstacolele și luptele de pe parcurs. Această asigurare L-a încurajat chiar pe Domnul nostru, „care, pentru bucuria care l-a fost pusă înainte, a îndurat crucea” (Evrei 12:2). Pavel avea acest adevăr în minte atunci când a scris: „Căci socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături de slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi toți” (Romani 8:18).

2. **Îl putem cunoaște pe Tatăl chiar acum** (14:7-11). Nu trebuie să așteptăm să ajungem în cer pentru a-L cunoaște. Filosoful Platon a scris: „A afla pe Tatăl și Făcătorul acestui univers este o sarcină grea, iar când L-am găsit, să vorbim despre El tuturor oamenilor este imposibil.” Dar Platon a greșit! Îl putem cunoaște pe Tatăl pentru că Isus Hristos L-a descoperit. De ce ar trebui să ni se tulbure inimile atunci când Creatorul și Guvernatorul universului este propriul nostru Tată (Luca 10:21)? Putem primi de la El resursele spirituale necesare în zilele dificile.

3. **Avem privilegiul rugăciunii** (Ioan 14:12-15). De ce să te îngrijorezi când poți să te rogi! Să ne rugăm cu credință, să cerem lucruri mari, curajoase; să ne rugăm în

Numele lui Isus și în ascultare iubitoare. Cel mai bun remediu pentru o inimă tulburată este rugăciunea.

4. **Avem Duhul Sfânt** (Ioan 14:16-18). Cuvântul grecesc *parakletos* este folosit doar de către Ioan (14:16,26; 15:26; 16:7; 1 Ioan 2:1). Înseamnă „chemat alături pentru a ajuta”. Duhul Sfânt este un dar de la Tatăl ca răspuns la rugăciunea Fiului. În timpul slujirii Sale pământești, Isus i-a călăuzit, păzit și învățat pe ucenicii Săi, dar El urma să-i părăsească. Duhul Sfânt avea să vină și să locuiască în ei, luând locul Stăpânului lor. Isus a numit Duhul „un alt Mângâietor”, iar cuvântul grecesc tradus „altul” înseamnă „altul de același fel”. Duhul lui Dumnezeu nu este diferit de Fiul lui Dumnezeu, pentru că amândoi sunt Dumnezeu. Nu suntem singuri, abandonati, neputincioși și fără speranță! Duhul Sfânt este gata mereu și poate să vindece inimile rănite!

5. **Ne bucurăm de dragostea Tatălui** (Ioan 14:19–24; Romani 5:5). Ioan vorbește despre dragostea lui Dumnezeu manifestată prin Isus pentru ucenici, de o dragoste prezentă, manifestată în dreptul celor care l-au primit pe Isus ca Mântuitor și despre o dragoste viitoare, care se va manifesta din belșug la revenirea Domnului. Una dintre cele mai bune metode de a vindeca o inimă tulburată este să o scaldăm în dragostea lui Dumnezeu. Când vă simțiți ca un „orfan”, lăsați Duhul Sfânt să vă descopere dragostea Tatălui într-un mod mai profund. Charles Spurgeon a spus: „O credință mică vă va duce în ceruri, dar o credință mare va aduce cerul în sufletul vostru.” Inima ta poate deveni un „cer pe pământ”, în timp ce comunică cu Domnul și te închini Lui.

6. **Avem pacea Lui, primită în dar** (Ioan 14:25–31). *Shalom* este un cuvânt prețios pentru poporul evreu. Înseamnă mult mai mult decât doar absența războiului sau a suferinței. *Shalom* înseamnă integralitate, sănătate, securitate, chiar prosperitate în cel mai bun sens. Când te bucuri de pacea lui Dumnezeu, există fericire și mulțumire. Dar pacea lui Dumnezeu nu este ca „pacea” pe care o oferă lumea. Persoanele care nu-L cunosc pe Dumnezeu se bucură de pace atunci când nu există probleme, necazuri, încercări. Copiii lui Dumnezeu se bucură de pace în ciuda încercărilor, datorită prezenței puterii Duhului Sfânt. Oamenii din lume umblă prin vedere și depind de influențele din exterior, dar creștinii umblă prin credință și depind de veșnicie. Isus ne ajută să preluăm controlul asupra vieții noastre pe măsură ce ne predăm Lui și primim moștenirea Lui de pace.

Domnul Isus încheie ședința de încurajare a ucenicilor cu invitația: „Sculați-vă, haideti să plecăm de aici” (v. 31)! Dumnezeu Își dorește ca într-o zi toți copiii Săi să fie împreună acasă și să se bucure veșnic de părtășie. El vrea ca experiența aceasta să înceapă acum, în inima ta și a mea! ■

Aurel Neațu este președintele Bisericii Adventiste din România.



**ASIGURĂRI
MINUNATE
AUREL
NEAȚU**



BUNĂTĂȚI ÎN BIBLIE

A. Unde se găsește scris în Biblie?

1. Unde se găsește scris în Biblie despre **fistic**?
2. Dar despre **miere**?
3. Despre **migdale** ați găsit scris în Biblie? Unde?
4. Dar cuvântul **scorțișoară** credeți că se găsește în Biblie? Unde?
5. **Izma** și **chimenul** sunt menționate în Biblie? Unde?
6. Despre ce alte bunătăți ați citit în Biblie?

B. Găsiți în versetul de mai jos cuvintele ale căror litere s-au amestecat și memorați-le!

„Ei vor veni și vor chiui de bucurie pe înălțimile Sionului; vor alerga la **letănăbuți**
uinmDoul _____, la **âgur** _____, la **tsum** _____,
la **nledeuntm** _____, la oi și boi; sufletul le va fi ca o grădină bine udată
și nu vor mai tânji.” (Ieremia 31:12)

**GUSTATI
ȘI VEDEȚI!**
**ALINA
CHIRILEANU**



Alina Chirileanu este
director asistent în cadrul
Departamentului Copii,
Uniunea de Conferințe.



Răspuns: A. 1. Geneza 43:11; 2. Geneza 43:11; 3. Geneza 43:11; 4. Exod 30:23; 5. Matei 23:23; 6. Posibil despre: mirodenii, smochine, rodii etc.



**Comandă
revista misionară
Repererele credinței.**

**40 pagini color,
1 leu bucata.**

**Pentru detalii,
contactează-ți pastorul.**

